



การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus  
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



โดย  
นางสาวมาลินี สุทธิเวช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus  
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต  
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน  
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร  
ปีการศึกษา 2561  
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE READING COMPREHENSION ACHIEVEMENT USING  
LEARNING MANAGEMENT WITH KWL PLUS TECHNIQUE FOR  
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS



By  
MISS Malinee SUTTIWET

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)  
Department of Curriculum and Instruction  
Graduate School, Silpakorn University  
Academic Year 2018  
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย	มาลินี สุทธิเวช
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

---

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย  
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรภัสสร อินทรบำรุง )

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก  
(รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา )

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุวรี ภูวนปริชาเศรษฐ์ )

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน  
(อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล )

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรตี ปริชาปัญญากุล )

57255313 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ่านสรุปความ, การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

นางสาว มาลินี สุทธิเวช: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

57255313 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : READING COMPREHENSION, THE KWL PLUS LEARNING MANAGEMENT  
TECHNIQUE

MISS MALINEE SUTTIWET : THE DEVELOPMENT OF THE READING  
COMPREHENSION ACHIEVEMENT USING LEARNING MANAGEMENT WITH KWL PLUS  
TECHNIQUE FOR MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSOCIATE  
PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

This research employing one-group pretest and posttest research design, aimed to 1) compare Mathayomsuksa 3 students' reading comprehension achievement before and after learning management using KWL PLUS technique and 2) investigate the students' opinions towards learning management using KWL PLUS technique. The sample was 27 Mathayomsuksa 3 students studying in the second semester of the academic year 2017 at Krathumbaen "Wisetsamutthakhun" School in Krathumbaen district in Samutsakhon province. The research instruments questionsive were lesson plans a reading comprehension achievement test and a dependent t-test sample. The data were analyzed by mean, standard deviation.

The research findings were as follows:

1. Achievement reading comprehension of Mathayomsuksa 3 students after learning management using KWL PLUS technique was significantly higher than before learning at the statistical level of .05

2. The students' opinions towards learning management using KWL PLUS technique were at a high agreement level.

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง ประธานกรรมการ ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ นางกฤษณา วงศ์กวีนวุฒิ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล นางสาวกมลฉัตร ปทุมศรี ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้าน การสอนภาษาไทย และนางสาวสุพัชรา โพธิ์สวัสดิ์ ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการพิจารณาตรวจแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ให้มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร และเพื่อนครูโรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จ สมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และบุคคลในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน มอบความรัก ความเมตตา ดูแล ห่วงใย และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัย ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ทุกประการ

มาลินี สุทธิเวช

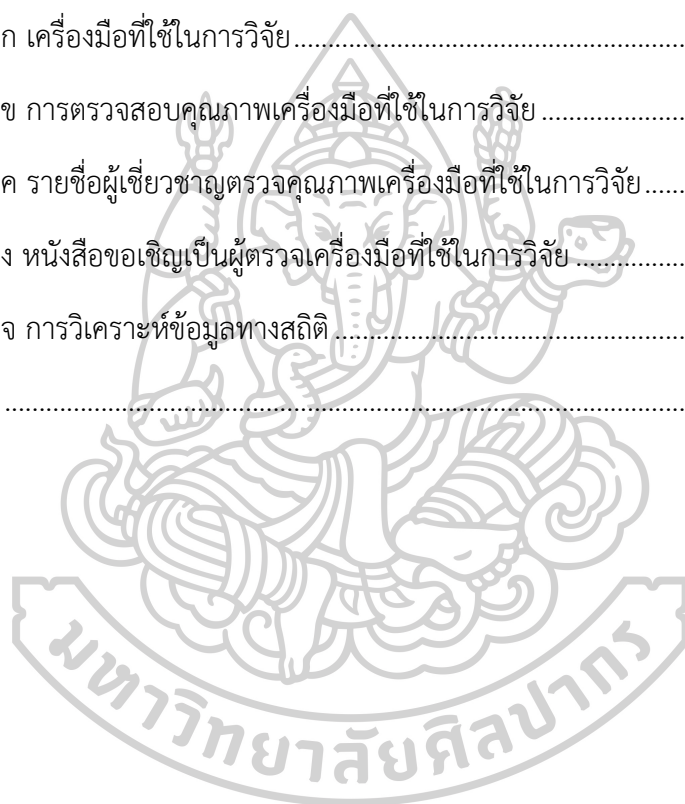
## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
3. คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	8
4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
5. สมมติฐานของการวิจัย.....	9
6. ขอบเขตของการวิจัย.....	9
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
8. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านสรุปความ.....	12
1.1 ความหมายของการอ่านสรุปความ.....	12
1.2 ความสำคัญของการอ่านสรุปความ.....	13
1.3 วิธีการอ่านสรุปความ.....	14
1.4 ประโยชน์ของการอ่านสรุปความ.....	15



1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความ .....	16
1.6 การวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความ.....	19
2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง.....	21
2.1 การอ่านประเภทร้อยแก้ว .....	21
2.2 การอ่านประเภทร้อยกรอง.....	25
3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยใช้เทคนิค KWL Plus.....	27
3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยใช้เทคนิค KWL Plus .....	27
3.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus .....	28
3.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus.....	31
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
4.1 งานวิจัยในประเทศ.....	33
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ.....	38
ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	40
ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการทดลอง.....	48
ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	50
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus.....	50
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL Plus.....	51
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	55
สรุปผลการวิจัย.....	56

อภิปรายผล .....	56
ข้อเสนอแนะ .....	60
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ .....	60
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป .....	60
รายการอ้างอิง.....	61
ภาคผนวก .....	66
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	67
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	121
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	131
ภาคผนวก ง หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	133
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ .....	137
ประวัติผู้เขียน .....	142



## สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง ..... 39
ตารางที่ 2	วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ..... 44
ตารางที่ 3	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL Plus..... 50
ตารางที่ 4	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL Plus ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้..... 51
ตารางที่ 5	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้..... 52
ตารางที่ 6	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ..... 53
ตารางที่ 7	สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus..... 54
ตารางที่ 8	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 71
ตารางที่ 9	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสรุปความ..... 122
ตารางที่ 10	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่าน สรุปความจากข่าว..... 123
ตารางที่ 11	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่าน สรุปความจากบทความ..... 124
ตารางที่ 12	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่าน สรุปความจากสารคดี..... 125

ตารางที่ 13	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่าน สรุปความจากบทร้อยกรอง .....	126
ตารางที่ 14	แสดงผลรวมค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน .....	127
ตารางที่ 15	ประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การอ่านสรุปความ.....	128
ตารางที่ 16	ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS.....	130
ตารางที่ 17	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ฉบับนำไปใช้ทดลอง จำนวน 40 ข้อ.....	138
ตารางที่ 18	แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 .....	139
ตารางที่ 19	แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 .....	140



สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
แผนภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL PLUS.....	43
แผนภาพที่ 3 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ .....	46
แผนภาพที่ 4 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL PLUS.....	48



## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ประกอบธุรกิจ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการที่เหมาะสม ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ รวมไปถึงเน้นการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด รู้จักการประยุกต์ใช้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่เรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการอ่านถือเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และการเรียนรู้อื่น ๆ ทุกโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนมีความสามารถประสิทธิภาพในการอ่านที่ดี ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่เน้นการสอนเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และปัญหาของสังคม เน้นการสอนภาษาไทยในฐานะเป็น เครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังต้องสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์และ

ประมวลคำมากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้ง และคิดอย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยต้องเน้น การรักภาษาไทยในฐานะเป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ในรูปของหลักภาษา นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม และสื่อการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีคุณภาพ ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ทั้งศาสตร์และศิลป์ หากการเรียนภาษาไทยไม่ดี หรือนักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยตามที่หลักสูตรได้กำหนดในแต่ละระดับชั้น ก็จะทำให้การเรียนรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ ไม่ดีตามไปด้วย (สุนันท์ อัญชลินุกูล, 2553: 4) ดังที่ กาญจนา นาคสกุล (2539: 2) กล่าวว่า ถ้าการสอนภาษาไทยให้เด็กเป็นไปอย่างถูกต้อง ความรู้และการฝึกฝนที่ได้จากวิชาภาษาไทยก็จะช่วยอบรมเยวชนของชาติให้มีความรู้ ความคิด มีวินัย มีคุณธรรม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และค่านิยมความเป็นไทย เป็นคนที่พัฒนา โดยมีวัฒนธรรมไทยเป็นพื้นฐาน และถ้าคนในชาติเป็นผู้พัฒนาแล้ว การพัฒนาประเทศให้ไปทางใดก็สามารถทำได้โดยเร็ว

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะจะต้องฝึกฝนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้เกิดความชำนาญจนสามารถใช้สื่อสารให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านการเรียน กระทบวงการศึกษาธิการกล่าวว่าภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทักษะการอ่านและการฟัง เป็นทักษะการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะการแสดงออก ส่วนทักษะการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ (กรมวิชาการ, 2545: 44) ซึ่งทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้และการถ่ายทอดทางภาษา อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ คือ ทักษะการอ่าน ดังที่ พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2553: 8) ได้กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจไขความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก และถ้านำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในสังคมแล้ว บุคคลเหล่านี้ก็จะเป็นพลเมืองดีของสังคม สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมเจริญ และพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ อ่างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2526: 523 - 524) ที่กล่าวถึงการอ่านว่า

ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้ และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี ในต่างประเทศปัจจุบันนี้ได้มีการส่งเสริมทักษะการอ่านเป็นอย่างมากทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

การอ่านถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยี และความนึกคิด การแสวงหาความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลข่าวสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อให้สามารถติดตามข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับความ เป็นไปของโลก เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข รวมทั้งเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการ พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาและส่งเสริมการอ่าน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาและการส่งเสริมการอ่านให้เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 50 (เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551)

การอ่านประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจในเนื้อหาและรู้ถึงสาระสำคัญของเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ นั้นได้เป็นอย่างดี คือ การอ่านสรุป ความเป็นทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่าน และมีความสำคัญต่อการศึกษา การเรียนรู้ในทุก ๆ วิชา เพราะผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาสำหรับการทำความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายสำคัญ ของเรื่องและแนวคิดที่ได้อ่าน ซึ่งสุนันท์ อัญชลินุกูล (2553: 500) ได้กล่าวถึง การอ่านสรุปความว่า

การอ่านสรุปความเป็นการอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญ หรือไม่สำคัญออกจากกัน รู้ว่าส่วนใด เป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง การอ่านสรุป ความมีสองลักษณะคือ การสรุปความแต่ละย่อหน้า หรือแต่ละตอน และสรุปความ ทั้งเรื่อง หรือทั้งบท การอ่านสรุปความควรอ่านอย่างคร่าว ๆ ครั้งหนึ่งพอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งเพื่อให้เข้าใจเรื่องดีขึ้น หลังจากนั้นให้ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านว่ามีเรื่องราวอย่างไร แล้วเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้สรุป

นอกจากนี้ สนิท ตั้งทวี (2536: 25) ได้กล่าวถึงการอ่านสรุปความว่า มีความสำคัญต่อ การดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางการพิมพ์และเทคนิค นวัตกรรม ของการสื่อสารใหม่ ๆ ทำให้วิทยาการสาขาต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปแบบของสิ่งพิมพ์เป็นจำนวน มาก การอ่านสรุปความจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญของการที่นักเรียนจะได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ เพราะ การอ่านสรุปความจะช่วยให้นักเรียนสรุปสาระของเนื้อหาข้อมูลได้ถูกต้อง และรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้อง



กับ สายใจ ทองเนียม (2542: 109) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความว่าเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง ในด้านความรู้ และเป็นการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 28) ที่ได้กล่าวถึงการอ่านสรุป ความว่านักเรียนที่มีความสามารถเข้าใจ เนื้อเรื่อง สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องรวดเร็ว แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านสรุปความ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใน 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 9) และกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะ การอ่าน และประโยชน์ของการอ่าน จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่าต้องมีทักษะในการอ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและ ความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่ง ที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4) ถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ให้ความสำคัญกับการอ่านที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ก็พบว่าการอ่านยังเป็นปัญหา คือ นักเรียน และประชาชนทั่วไปไม่มีนิสัยรักการอ่าน จากผลการสำรวจของหน่วยงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลการอ่าน หนังสือของคนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไป พบว่า เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการอ่าน หนังสือนอกเวลาเรียนและ นอกเวลาทำงาน เพิ่มขึ้นจาก 35 นาทีต่อวัน ในปี 2554 เป็น 66 นาทีต่อวัน ในปี 2558 โดยกลุ่มเยาวชน (15 – 24 ปี) ใช้เวลาในการอ่านมากที่สุด 94 นาที ต่อวัน อย่างไรก็ตาม เยาวชนอ่านหนังสือประเภท ข้อความในสื่อสังคมออนไลน์/SMS/E-mail มากถึงร้อยละ 83.3 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแหล่งข้อมูลที่ เยาวชนไทยส่วนใหญ่ให้ความสนใจ นอกจากนี้ ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 18.7 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 36.8 ในปี 2558 โดยลักษณะการใช้เทคโนโลยีส่วนใหญ่ ยังเป็นแบบตั้งรับ ผู้เรียนใช้เพื่อการสืบค้นเนื้อหาสาระ แต่ยังขาดความสามารถในการจัดการและการ สังเคราะห์ข้อมูลที่สืบค้นได้ รวมถึงการใช้ประโยชน์ด้านอื่น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 39) นอกจากนี้ ตามรายงานข้อมูลสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษา

ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และต่ำ โดยในปี 2559 ผลคะแนน O-NET ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในวิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 52.29 วิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 31.62 และ 36.89 ตามลำดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 33 - 34) ส่วนโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินความสามารถของนักเรียนในการนำความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์ การอ่านและคณิตศาสตร์ จากการเรียนไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตหรือ สถานการณ์จริง พบว่า ผลการประเมิน PISA 2015 (ปี 2558) คะแนนเฉลี่ยด้านการรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์ การรู้เรื่องการอ่าน และการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนไทยอายุ 15 ปี ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยนานาชาติ (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD) ทุกวิชา โดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 55 จาก 72 ประเทศ ซึ่งต่ำกว่า ประเทศสิงคโปร์ และเวียดนาม ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 1 และ 8 ตามลำดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 36) และเห็นได้จากผลคะแนนการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ถึงปีการศึกษา 2559 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2557 ผลการทดสอบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยคะแนนด้านการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 39.60 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ในปีการศึกษา 2558 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยคะแนนด้านการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 47.62 และในปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยคะแนนด้านการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 47.41 ซึ่งเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 – 2559 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีคะแนนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่าน คะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในชั้นดังกล่าว ได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาและพบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือ ปัญหาด้านการอ่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ปรึกษาหารือ ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น สรุปได้ว่า นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่ชอบการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ชอบอ่านหนังสือสอบ พอได้ทำข้อสอบที่มีเนื้อเรื่องเยอะ ๆ นักเรียนก็จะเปิดข้ามไปก่อน หรือบางคนก็ทำข้อสอบมั่ว และนักเรียนบางคนไม่สามารถอ่านสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ จะชอบการคัดลอกข้อความมาตอบ และไม่สามารถสรุปข้อความมาเป็นคำพูดของตนเองได้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน ซึ่งสังเกตได้จากการทำแบบฝึกหัด การทำข้อสอบอัตนัย และจากสมุดรักการอ่านที่โรงเรียนได้แจกให้นักเรียนได้บันทึกการอ่านทุกวัน ซึ่งในการแสวงหา

ความรู้ต่าง ๆ นั้น นักเรียนต้องใช้ทักษะการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านสรุปความ ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปใจความของเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับวารุณี พรหมคุณ (2549: 8) กล่าวว่า ผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องทักษะการอ่านมากที่สุด ผู้เรียนไม่สนใจอ่าน ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน ผู้เรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ และอีกปัญหาหนึ่ง คือ วิธีสอนของครูไม่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ครูมุ่งแต่สอนให้นักเรียนอ่านเพียงอย่างเดียว หรืออ่านพร้อมกันทั้งชั้น ทำให้นักเรียนไม่กระตือรือร้น ไม่สนุกสนานในการเรียน และครูไม่สอนให้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านทำให้นักเรียนไม่สามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งทักษะการอ่านสรุปความต้องอาศัยประสบการณ์ในการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน มีอิทธิพลที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความพอใจในการเรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความถนัดในการเรียนของนักเรียน และควรรหาเทคนิคและวิธีการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านสรุปความให้ดียิ่งขึ้น แต่ในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ผู้สอนพบว่านักเรียนไม่สามารถ เข้าใจเนื้อเรื่องที่นำมาให้อ่าน จึงทำให้ไม่สามารถอ่านสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลเท่าที่ควร

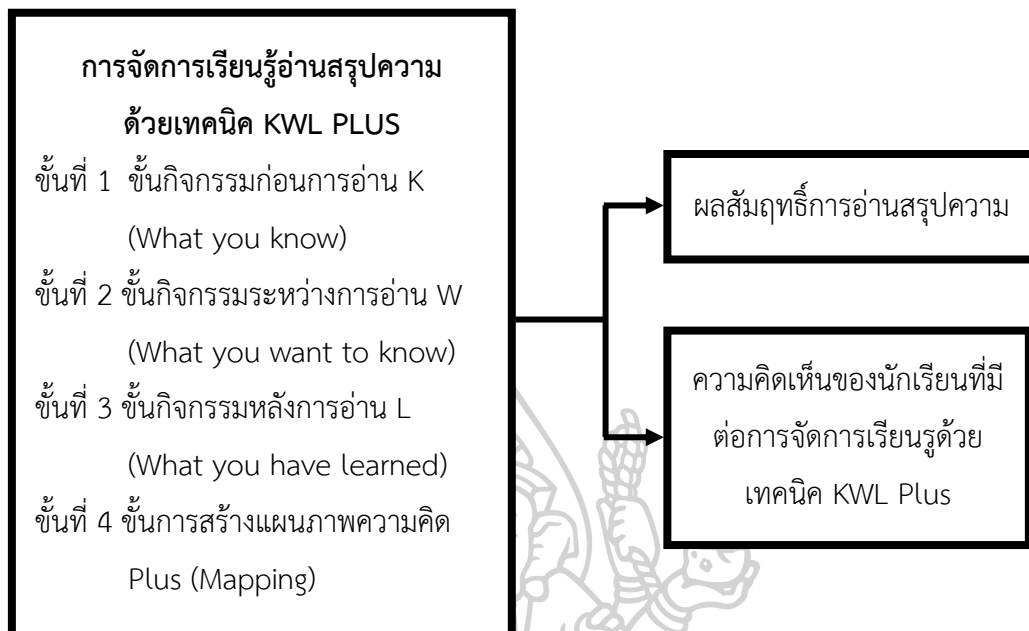
จากปัญหาการอ่านสรุปความข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคและวิธีสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนการอ่านสรุปความจากการอ่านประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง เทคนิคการสอนอ่านที่มีความน่าสนใจอีกเทคนิคหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านสรุปความของนักเรียนได้ คือ เทคนิค KWL- Plus ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่ช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้มีกระบวนการคิดในขณะที่อ่าน ซึ่งมีขั้นตอน ประกอบด้วย K (Know) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียน ตรวจสอบว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน มากน้อยเพียงใด โดยนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ W (Want to know) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้อง ถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเรื่องที่อ่าน L (Learned) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสำรวจว่า ตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน และ Plus ซึ่งหมายถึงการเพิ่มกิจกรรมแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อใช้ในการสรุปความหลังการอ่าน

การสอนอ่านด้วยวิธี KWL คิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกโดย Ogle พัฒนาขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1986 และต่อมาได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์ขึ้นโดยใช้ชื่อว่า KWL Plus ที่พัฒนาขึ้นโดย Carr & Ogle พัฒนาขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1987 เทคนิค KWL PLUS เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และนำทักษะการคิดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน มีการใช้กระบวนการระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่รู้ ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนต้องการรู้เพื่อหาคำตอบเชิงวิเคราะห์ ตามเทคนิค KWL โดยเพิ่มส่วนการเขียนแผนภาพความคิดและการสรุปเรื่องที่อ่าน การจัดการเรียนรู้เช่นนี้จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ทั้งก่อนอ่าน

ระหว่างอ่าน และหลังการอ่าน และเสริมด้วยการสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้หลังทำกิจกรรมการอ่านเสร็จสิ้น นอกจากนั้น เทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus ยังส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการระดมสมอง และทำงานร่วมกับกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาาร่วมกัน เป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนต้องการรู้ อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาให้เกิดปัญญา เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และมีความสุขในการเรียน ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดี (2547: 92 - 94) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านได้ทุกระดับ การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบ และแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน คือ K : (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W : (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L : (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ Buehl (2004) ได้กล่าวว่า KWL PLUS เป็นกระบวนการอ่านที่ส่งเสริมนักเรียนให้มีความกระตือรือร้น ในการอ่าน เป็นการอ่านอย่างมีความหมาย มีการตั้งคำถามและกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับแนวคิดของ เรื่องในขณะอ่าน และยังส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาวิจัยของ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550: 5) เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กล่าวว่า การสอนอ่าน ด้วยวิธี KWL PLUS ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกถาม ตนเอง การใช้ความคิด คิดเรื่องที่อ่าน พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และจัดการกับสาระความรู้ขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของ ตนเอง จากงานวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ งานวิจัยของ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 5) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัย จึงเลือกที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสรุปความให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น นักเรียนจะได้รับประโยชน์ จากการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มมากขึ้น

## 2. กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

## 3. คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับใด

## 4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

## 5. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

## 6. ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

### 1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ตัวแปรตาม : 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ  
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

### 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 327 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 27 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

### 3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อ่านสรุปความแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เนื้อหาประเภทร้อยแก้ว คือ ข่าว บทความ สารคดี 2) เนื้อหาประเภทร้อยกรอง คือ กลอนแปด โดยจัดเป็นแผนการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสรุปความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านสรุปความจากข่าว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านสรุปความจากบทความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านสรุปความจากสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านสรุปความจากบทร้อยกรอง

#### 4. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 55 นาที รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยทั้งสิ้น 10 คาบ

#### 7. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know) นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What you want to know) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน 4) ขั้นตอนการสร้างแผนภาพความคิด Plus (Mapping)

2. **ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ** หมายถึง พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่สามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ตอบคำถาม และเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ โดยคะแนนที่แสดงถึงความสามารถการอ่านสรุปความของนักเรียนที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทู้มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

#### 8. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอนในการสอน เรื่อง การอ่านสรุปความและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ

2. เป็นแนวทางสำหรับนักเรียนในการฝึกและพัฒนาการอ่านสรุปความ

## บทที่ 2

### วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านสรุปความ
  - 1.1 ความหมายของการอ่านสรุปความ
  - 1.2 ความสำคัญของการอ่านสรุปความ
  - 1.3 วิธีการอ่านสรุปความ
  - 1.4 ประโยชน์ของการอ่านสรุปความ
  - 1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านสรุปความ
  - 1.6 การวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความ
2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง
  - 2.1 การอ่านประเภทร้อยแก้ว
  - 2.2 การอ่านประเภทร้อยกรอง
3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
  - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
  - 3.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
  - 3.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ



## 1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านสรุปความ

การอ่านถือเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการเรียน การสอนที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาอาชีพและพัฒนาชีวิต ให้เป็นไปในทางที่ดีงาม และยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพต้องต้องอ่านและสรุปความของเรื่องที่อ่านได้

การอ่านสรุปความเป็นทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่าน และ มีความสำคัญต่อการศึกษาการเรียนรู้ในทุก ๆ วิชา เพราะผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาสำหรับการ ทำความเข้าใจ จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องและแนวคิดที่ได้อ่าน การอ่านสรุปความจึงมีความสำคัญต่อ ผู้อ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

### 1.1 ความหมายของการอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความเป็นทักษะการอ่านอย่างหนึ่งซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถอ่านสรุปความได้ถูกต้อง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ การอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

ไพโรธ เลิศพิริยกุลม (2543: 108) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความว่าเป็นการรวบรวม เอาแต่ใจความสำคัญ การสรุปความเป็นการย่อความสั้น ๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 88) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความเป็นการกระบวน การที่ทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสำคัญของเรื่องตลอดจนแนวคิด ของเรื่องให้ได้

อวยพร พานิช (2544: 13) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความว่า เป็นการอ่านสรุปความ ที่ผู้อ่านต้องอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดและอ่านอย่างเข้าใจ โดยเข้าถึงแนวคิดจุดมุ่งหมาย อารมณ์ และเก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องในแง่ต่าง ๆ ได้

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2545: 313) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความเป็นการเขียนข้อความ อย่างสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนเห็นว่าสำคัญ การสรุปที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
2. ผู้อ่านจะต้องสามารถชี้หรือดึงเอา idea ที่สำคัญสรุป
3. ต้องสรุปด้วยคำพูดของตนเอง เป็นต้นว่าเมื่ออ่านย่อหน้าหนึ่งจบ สรุปด้วยหนึ่ง ประโยค

สนิท สัตโยภาส (2546: 99) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความเป็นการอ่านที่ผู้อ่าน มุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องที่อ่านให้ได้ การอ่านลักษณะนี้มักใช้กับการอ่านงานเขียน ประเภทข่าว สารคดี บทความ นิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย เป็นต้น

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2554: 113) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความเป็นการอ่าน เพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องและผู้เขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่าน ในการอ่านสรุปความผู้อ่านต้องมีสมาธิ คิดตามสิ่งที่อ่าน สรุปให้ได้ว่าเรื่องที่อ่านมีสาระในด้านเนื้อหา และความคิดอย่างไร

จากความหมายของการอ่านสรุปความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านสรุปความ หมายถึง การรวบรวมใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง สามารถสรุปข้อความที่อ่านให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่อง แนวคิดของเรื่อง และสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง

## 1.2 ความสำคัญของการอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความ เป็นทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ เพราะผู้อ่านต้องใช้สติปัญญา ทำความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง แนวคิดของเรื่อง ตลอดจนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

Taylor and Beach (1984) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความ เป็นการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับบทเรียน

กุหลาบ มัลลิกะมาส และวิพุธ โสภวงศ์ (2524: 75) ได้กล่าวว่า การอ่านสรุปความ เป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอ่าน และการเขียนให้ดีขึ้น

สนิท ตั้งทวี (2531: 25) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านสรุปความว่า ปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการพิมพ์และเทคโนโลยี นวัตกรรมของการสื่อสารใหม่ ๆ ทำให้วิทยาการสาขาต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก การอ่านสรุปความจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญของการที่นักเรียนจะได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ เพราะการอ่านสรุปความจะช่วยให้นักเรียนสรุปสาระของเนื้อหาข้อมูลได้ถูกต้อง และรวดเร็วมากขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 28) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านสรุปความว่า นักเรียนที่มีความสามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องรวดเร็ว แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านสรุปความ

อวยพร พานิช (2544: 13) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านสรุปความว่า มนุษย์ทุกคนในโลกที่สื่อสารกันได้นั้นจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การอ่านสรุปความที่ถูกต้องเป็นส่วนสำคัญ

จากความสำคัญของการอ่านสรุปความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านสรุปความ เป็นทักษะที่มีความสำคัญ ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านวิชาการหลายๆ ด้าน และมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถสรุปสาระเนื้อหาข้อมูลได้ถูกต้อง

### 1.3 วิธีการอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความ ถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านหนังสือทุกประเภท และยังเป็นพื้นฐานในการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อตีความ และเพื่อการวิจารณ์ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

เพ็ญศรี รังสียากุล (2528: 124) ได้อธิบายถึงวิธีการอ่านสรุปความว่า ผู้อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน แล้วปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ต่อมาตั้งคำถาม ถามตัวเองอยู่ตลอดเวลา ความเข้าใจในเนื้อเรื่องจะเกิดขึ้นได้ต้องมีพื้นฐานมาจากการตั้งคำถามที่ว่า ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร คำถาม 4 ตัวแรก จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ส่วนคำถามว่า ทำไม และอย่างไร เป็นคำถามที่ช่วยให้ผู้อ่านตีความหมายข้อเท็จจริงให้กระจ่าง เพื่อจะได้สรุปหาคำตอบต่อไป

สายใจ ทองเนียม (2542: 110) ได้อธิบายถึงวิธีการอ่านสรุปความว่า มี 2 ด้านในการพิจารณา ดังนี้

#### 1. ด้านเนื้อหา

1.1 เลือกอ่านแต่เนื้อความที่เรียกว่าใจความสำคัญ ให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วสร้างเรื่องย่อ ๆ ไว้ในใจ

1.2 เลือกอ่านเฉพาะเนื้อความที่เกี่ยวข้อง และอ่านให้เข้าใจความหมายอย่างชัดเจนทุก ๆ ตอน

1.3 อ่านอย่างน้อย 2 ครั้ง และทบทวน เพื่อหาความถูกต้อง หาลำดับความของเรื่องไว้ในใจ

#### 2. ด้านการใช้ภาษา

2.1 พิจารณาภาษาที่กระชับ กะทัดรัด พยายามทำเครื่องหมายข้อความที่เยิ่นเย้อตอนที่ควรตัดออก

2.2 พิจารณาเลือกภาษาที่ชัดเจนตรงความประสงค์ และมีความหมายกระจ่างที่สุด

2.3 พิจารณาสำนวนเดิมของเนื้อเรื่องว่าเป็นแบบใด เช่น ภาษาพูด ภาษาไทยสมัยก่อน หรือภาษาสื่อมวลชน ฯลฯ เพื่อเตรียมไว้เปลี่ยนให้เป็นสำนวนใหม่ที่อ่านเข้าใจง่าย

จากวิธีการอ่านสรุปความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการอ่านสรุปความที่จะทำให้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องเริ่มต้นจากการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปและลำดับความสำคัญของเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งพิจารณาภาษาของเรื่องมาเรียบเรียงเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

#### 1.4 ประโยชน์ของการอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความมีประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านสรุปความช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาสิ่งที่ได้อ่านได้รวดเร็วและถูกต้องมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการเรียนการทำงาน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

สิริพัทธ์ เจษฎาวีโรจน์ (2540: 22) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความว่า ปัจจุบันโลกเป็นสังคมแบบไร้พรมแดน มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางสารสนเทศเป็นอย่างมาก การศึกษาหาความรู้จึงไม่จำเป็นต้องหาจากห้องเรียน หรือโรงเรียน หรือห้องสมุดเท่านั้น แต่สามารถหาได้ทุกส่วนของโลก โดยใช้เครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อีเมล เป็นต้น เพราะฉะนั้นในการศึกษาหาความรู้จึงมีความจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านสรุปความเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการศึกษา

สายใจ ทองเนียม (2542: 112) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความว่า

1. ฝึกการอ่านหนังสือให้เร็วขึ้น จับใจความสำคัญได้ทั้งหมด รู้ความสำคัญ และความสัมพันธ์ของเนื้อหาแต่ละตอน
2. นำไปใช้ในการอ่านหรืออาชีพต่าง ๆ ได้ เช่น การสรุปข่าวของนักข่าว สรุปบทเรียนให้อ่านง่ายขึ้น สรุปการประชุม สรุปจำนวนฟ้องร้อง สรุปการทำงานในรอบปีของบริษัทห้างร้าน ช่วยให้ทำงานได้เร็วและประหยัดเวลา
3. ช่วยพัฒนาความคิดให้รู้จักคิดรวบยอด หรือคิดเหตุผลในภาพรวมได้ดีขึ้น
4. ส่งเสริมบุคลิกภาพส่วนบุคคลในแง่การสื่อสารได้ฉับไว รวดเร็ว เข้าใจเรื่องได้ทันที ซึ่งเป็นลักษณะอันพึงประสงค์ของคนในยุคใหม่ เป็นที่ต้องการของทุกหน่วยงาน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 6) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความว่าการอ่านสรุปความของเรื่องได้นั้นสามารถนำประโยชน์ หรือความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน หรือในการศึกษาเล่าเรียนและค้นคว้าวิจัยได้

ธัญมาส ดันเสถียร (2544: 19) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความว่าการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้น เพราะจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้และสติปัญญา และความคิดให้มีความรู้ และทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญได้ ทั้งนี้ ผู้อ่านก็ต้องอาศัยทักษะการอ่านสรุปความ ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้นักเรียนหรือผู้อ่านได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมา

กัญญา ทิพย์ลาย (2545: 2) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปความว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนใหญ่จะใช้ทักษะการสรุปความ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

จากประโยชน์ของการอ่านสรุปความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านสรุปความ เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาความคิดรวบยอด พัฒนาความรู้และสติปัญญา ความคิดให้มีความรู้ และทันเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และช่วยให้ผู้อ่านสามารถสื่อสารได้รวดเร็ว และเข้าใจเรื่องได้ทันที

### 1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความ

การอ่านสรุปความให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยทฤษฎีในการอ่านสรุปความเพื่อช่วยให้ความรู้ที่มีอยู่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ ทฤษฎีที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความ และทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

#### 1. ทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 56 – 59) ได้อธิบายถึงทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญว่า เป็นทฤษฎีที่เป็นหลักในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีใจความสำคัญ เมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำใจความสำคัญแต่ละข้อความมารวมกันโดยให้ต่อเนื่องแล้วทำความเข้าใจในใจข้อความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสามารถแยกได้ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Trabasso คือ ผู้อ่านรับสารโดยการใช้สายตารับรู้แล้วจึงใช้ประสบการณ์เดิมทำการเปรียบเทียบสารที่ได้รับว่ามีความแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ผู้อ่านไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจได้ว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง ซึ่งคำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมถือเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

ทฤษฎีของ Trabasso เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นคือ เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องประเภทร้อยแก้ว และเนื้อเรื่องประเภทร้อยกรองแล้ว นักเรียนสามารถนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม เช่น ด้านคำ ด้านเนื้อหาความรู้ที่ได้รับ ก็จะทำให้ให้นักเรียนสามารถเข้าใจสารที่ได้ อ่านได้ถูกต้อง

2. ทฤษฎีของ Rumelhart เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ คือ เมื่อผู้อ่านรับสารแล้วจะต้องพิจารณาคำต่าง ๆ ในสารที่จะอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมาย การสะกดคำ และชนิดของคำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและทราบความหมายของคำนั้น ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจจะอาศัยคำแวดล้อมและคำชี้แนะมาช่วยในการแปลความหมาย เมื่อผู้อ่านทราบความหมายแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม เพื่อพิสูจน์หาข้อเท็จจริง

ทฤษฎีของ Rumelhart เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นคือ เมื่อนักเรียนได้อ่านสารประเภทร้อยแก้ว และประเภทร้อยกรองแล้วจะผ่านกระบวนการคิดทางสมอง

ถ้าบทอ่านประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรองที่นักเรียนอ่านเรื่องนั้นมีคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จัก นักเรียนก็จะนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้คาดเดาความหมายของคำศัพท์

จากทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีของ Trabasso และทฤษฎีของ Rumelhart เป็นทฤษฎีที่เน้นความสัมพันธ์ของข้อความเป็นหลัก คือ ผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด หน้าที่ และสะกดคำได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องทั้งหมด แล้วจึงจะนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเพื่อพิสูจน์หาข้อเท็จจริง

## 2. ทฤษฎีที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 32) ได้อธิบายถึงทฤษฎีที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความว่า เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม นอกจากนั้นยังต้องรู้จักคำชนิดต่าง ๆ ด้วยการเข้าใจหน้าที่และความหมายที่แท้จริงจะช่วยให้เข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสามารถแยกได้ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Daves กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงประโยคให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน ในลักษณะนี้ถือว่ามีความสัมพันธ์เป็นบวกความสัมพันธ์ในที่นี้คือ ความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค แม้บางครั้ง ประโยคแต่ละประโยคไม่ได้เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน หากผู้อ่านพยายามตีความหมายให้มาเกี่ยวข้องกันก็สามารถสร้างความสัมพันธ์ของประโยคได้

ทฤษฎีของ Daves เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ คือ เมื่อนักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรองแล้ว จะมีการแปลความหมายแต่ละประโยค และนำหลาย ๆ ประโยคมาเชื่อมโยงกันจนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

2. ทฤษฎีของ Frederiken ได้นำโครงสร้างทางหลักภาษาเป็นแกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน คือ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยค หน้าที่ของคำในประโยค การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยงโดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา ซึ่งโครงสร้างของประโยคประกอบด้วยประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างทางหลักภาษา ก็จะเข้าใจความหมายของประโยค และทฤษฎีนี้ยังกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของเรื่องที่ผู้อ่านมักพบเป็นส่วนมาก ดังนี้

- แนวคิดของเรื่องที่อ่าน เป็นแนวคิดรวมตลอดเรื่อง
- แนวคิดย่อย ๆ ของเรื่องจะมีความสัมพันธ์ และเมื่อนำมารวมกันแล้วสามารถสรุปรวมเป็นแนวคิดของเนื้อเรื่องทั้งหมดได้
- ข้อเสนอแนะที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ในตอนท้าย
- บทสรุปผลรวมของแนวคิดแต่ละบท หากเนื้อเรื่องมีหลายตอน เพื่อมิให้ผู้อ่านสับสน ผู้เขียนจึงมักจะมิบทสรุปไว้ตอนท้ายของบทด้วย

ทฤษฎีของ Frederiken เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ คือ ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียน ในการคัดเลือกสาร และคำนึงถึงหลักของโครงสร้างทางหลักภาษา ในการสร้างสารประเภทบทอ่านร้อยแก้ว และร้อยกรอง โดยโครงสร้างของหลักภาษานั้นจะต้องเป็นโครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เพื่อที่นักเรียนจะได้ทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยคได้ถูกต้อง

จากทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เน้นการวิเคราะห์ข้อความ จะเน้นความสำคัญของโครงสร้างประโยค โดยการนำถ้อยคำมาเชื่อมโยง ซึ่งถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างทางหลักภาษา ก็จะเข้าใจความหมายของประโยค และสามารถสร้างความสัมพันธ์ในประโยคได้

### 3. ทฤษฎีการเรียนรู้

กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์ (2523: 184 - 186) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ว่ามีกฎการเรียนรู้ที่สำคัญอยู่ 3 กฎ และกฎการเรียนรู้ย่อยอีก 2 กฎ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความพร้อมทางวุฒิภาวะ และอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย หู ตา ฯลฯ และทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ ถ้าเกิดความพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไปได้

2. กฎแห่งการฝึกหัด กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร จำแนกออกเป็น 2 กฎย่อย ดังนี้

- กฎแห่งการใช้ เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วมีการกระทำ หรือนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร

- กฎแห่งการไม่ใช้ เมื่อเกิดความเข้าใจ หรือเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้ไม่คงทนถาวร หรือในที่สุดก็เกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย

3. กฎแห่งผลที่พอใจ กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ย่อมไม่อยากจะเรียนรู้ หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้ ดังนั้น ถ้าจะให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมั่นคงถาวร ต้องให้ได้รับผลที่พึงพอใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล

อารี พันธุ์มณี (2542 : 24) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike ว่า ทฤษฎี Thorndike การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำบ่อย ๆ ถ้าได้นำสิ่งที่สนใจมาฝึกฝนอย่างต่อเนื่องก็จะมีพัฒนาการในทักขณะนั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้นและรวดเร็ว ประกอบด้วยกฎ 3 ประการ คือ

ประการแรก คือ กฎแห่งความพร้อม ถ้าบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำ ย่อมทำให้เกิดความพอใจ ดังนั้น ก่อนที่ครูจะเริ่มการสอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและกระตุ้นให้เด็กพร้อมที่จะเรียน

ประการที่สอง คือ กฎแห่งการฝึก ถ้าบุคคลได้กระทำหรือฝึกฝนและทบทวนบ่อย ๆ จะกระทำได้ดี และเกิดความชำนาญ ครูจึงควรมอบหมายกิจกรรม แบบฝึกหัดให้นักเรียน ได้ฝึกกระทำเพื่อให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

ประการที่สาม คือ กฎแห่งผล ถ้าบุคคลใดได้กระทำสิ่งใดแล้วเป็นที่น่าพอใจ ย่อมอยากกระทำสิ่งนั้นอีก

ทฤษฎีของ Thorndike เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้คือ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านสรุปความด้วยการอ่านเนื้อความประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรองบ่อย ๆ และต่อเนื่องจะทำให้เกิดการพัฒนาทางการอ่านและสามารถสรุปความได้ดีมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Skinner ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเสริมแรง ซึ่งมี 2 ประการ คือ การเสริมแรงทางบวก หมายถึง สิ่งเร้าที่เมื่อนำมาใช้แล้วให้เกิดอัตราการตอบสนองมากขึ้น และการเสริมแรงทางลบ หมายถึง สิ่งเร้าที่นำออกไปแล้วจะทำให้เกิดพฤติกรรมที่ประสงค์เพิ่มขึ้น

ทฤษฎีของ Skinner เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้คือ เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนต้องการเสริมแรงทางบวก เสริมกำลังใจนักเรียน เพราะการเสริมกำลังใจจะให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และส่งผลให้นักเรียนเกิดพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

จากทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านสรุปความ ทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้มีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านสรุปความ เพราะถ้านักเรียนมีความพร้อม มีการฝึกหัด และได้รับการเสริมแรงทางบวกและทางลบ ก็จะมีผลต่อการปรับพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์

### 1.6 การวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความ

การวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความมีความสำคัญในการเรียนการสอน เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นการศึกษาได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 95 - 96) ได้อธิบายเกณฑ์การวัดและประเมินการอ่าน ซึ่งรวมการอ่านสรุปความด้วยว่า “นักจิตวิทยาการอ่านได้นำหลักการของบลูม” มาประยุกต์ใช้ในการฝึกอ่าน และประเมินการอ่านมีทั้งหมด 6 ข้อ คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แต่ละขั้นมีลำดับขั้นการคิดที่แตกต่างกัน ขั้นที่ 1 - 3 เป็นการคิดเบื้องต้น เป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของพฤติกรรมกรรมการอ่าน ขั้นที่ 4 - 6 เป็นการคิดขั้นสูงของพฤติกรรม



การอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องมีพื้นฐาน 3 ขั้นต้นมาก่อนแล้วเป็นอย่างดีด้วยเกณฑ์ในการวัดการอ่านตามหลักของบลูม ดังนี้

1. วัดความจำ คือ อธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องบอกคำจำกัดความต่าง ๆ
2. วัดความเข้าใจ คือ จับใจความสำคัญสรุปสาระสำคัญของเรื่องเข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็นของผู้เขียน
3. วัดการนำไปใช้ คือ ประยุกต์ใช้ความรู้จากการอ่านกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ การแก้ปัญหา การยกตัวอย่าง หรือการนำตัวอย่างหลักการนั้น ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. วัดการวิเคราะห์ คือ บอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลการลำดับเหตุการณ์ ในเรื่องการวิเคราะห์โวหารในการเขียนการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ หรือเจตนาของผู้เขียน
5. วัดการสังเคราะห์ คือ สรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นมโนทัศน์คติสำนวน สุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ หรือการกระทำนั้นบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่
6. วัดการประเมินค่า คือ การตัดสินใจคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด คุณค่า ทรรศนะของผู้เขียนความน่าเชื่อถือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์การกระทำของบุคคลหรือตัวละครตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากข้อเขียนนั้น ๆ

วัชรา เลาเรียนดี (2555: 19 – 20) ได้อธิบายเกณฑ์การวัดและประเมินการอ่าน ซึ่งรวม การอ่านสรุปความด้วยว่า การนำคำถามตามแนวคิดของบลูม มาวัดทักษะการอ่านสรุปความ สามารถสรุป ดังนี้

1. คำถามประเภทความรู้ (Knowledge) ความรู้ ความสามารถในการจำ การระลึกได้ถึงข้อมูลที่เรียนไปแล้ว คำถามประเภทความรู้ จึงมีคำตอบเดียว เพราะเป็นคำถามความจำ ข้อเท็จจริง สาระเนื้อหาที่เป็นความจริง คำถามที่ใช้จะประกอบด้วยคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ ได้แก่ คำว่า ใคร เมื่อไร ที่ไหน มาก น้อย เท่าไร
2. คำถามความเข้าใจ (Comprehension) ความสามารถในการบอก การอธิบาย ความหมาย เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ คำที่ใช้ในการถามความเข้าใจ ได้แก่ คำว่า ให้อธิบาย พรรณนา ทำทนาย ระบุความแตกต่าง ให้แปลความ ตีความหมาย และขยายความ
3. คำถามการนำไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ที่ไม่คุ้นเคย คำที่ใช้ในการถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ ได้แก่ คำว่า ให้อธิบาย ให้ประยุกต์ ให้แสดง ให้ตรวจสอบ ให้ขยายความ ให้จำแนก ให้ทดลอง ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้
4. คำถามการวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการแยกแยะ แยกย่อย การทำให้นักเรียนใช้ความคิดมากขึ้นในส่วนย่อย และรายละเอียดของข้อมูลความรู้ คำถามที่ใช้เกี่ยวกับ

การให้วิเคราะห์ ได้แก่ คำว่า อะไรคือความแตกต่าง อะไรคือความคล้ายคลึง อะไรคือตัวร่วม การวิเคราะห์เปรียบเทียบให้แยก ให้จัดกลุ่ม ให้บอกความสัมพันธ์

5. คำถามสังเคราะห์ (Synthesis) ความสามารถในการรวมส่วนย่อยเป็นส่วนใหญ่ หรือเป็นสิ่งใหม่ โดยใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่เดิมเชื่อมโยงส่วนย่อยให้เป็นแบบแผนใหม่ สิ่งใหม่ คำถามที่ใช้สังเคราะห์ ได้แก่ คำว่า ให้เชื่อมโยง ให้จัดใหม่ ให้ใช้แทน สร้างหรือให้ออกแบบ

6. คำถามการประเมินผล (Evaluation) การตัดสินใจให้คุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใด เรื่องหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด คำถามที่ใช้ในการถามประเมินผล ได้แก่ คำว่า ให้ประเมิน ตัดสิน เลือก สรุป เปรียบเทียบ หรือสรุปผล

จากการวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน และเป็นเครื่องชี้วัดให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง การวัดและประเมินผลการอ่านสรุปความของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้นำเกณฑ์ของบลูมมาใช้ ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ดังนี้ 1) คำถามความรู้ 2) คำถามความเข้าใจ 3) คำถามการวิเคราะห์ 4) คำถามการสังเคราะห์ 5) คำถามการนำไปใช้ และ 6) คำถามการประเมินค่า

## 2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง

การอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญอีกทักษะหนึ่ง เพราะเป็นทักษะที่ใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเอง นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ แม้จะไม่ใช่ประสบการณ์โดยตรง แต่ก็ทำให้ผู้อ่านมากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงการอ่านประเภทร้อยแก้วและการอ่านประเภทร้อยกรองไว้ ดังนี้

### 2.1 การอ่านประเภทร้อยแก้ว

งานเขียนประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ งานเขียนที่ไม่มีบังคับในการแต่ง ผู้เขียนมีอิสระในการเลือกใช้คำสำนวนโวหาร ท่วงทำนองของการเขียน และวิธีนำเสนอต่าง ๆ ร้อยแก้วก็ยังมีลักษณะเฉพาะที่จำแนกชนิดของงานเขียนร้อยแก้ว ดังนี้

#### การอ่านสารคดี

การอ่านสารคดี เป็นงานเขียนที่เขียนขึ้นจากเค้าโครงความจริง ไม่ใช่จินตนาการ เป็นงานเขียนที่ผู้แต่งเจตนาให้สาระความรู้เป็นสำคัญ และให้ความเพลิดเพลินเป็นอันดับรองลงมา เนื้อหาในสารคดีนั้นผู้เขียนจะเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ด้วยการใช้ภาษาร้อยแก้วที่สละสลวยชวนให้อ่าน สารคดีแบ่งออกเป็น สารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ และสารคดีอัตชีวประวัติ สารคดีวิชาการ บทความเหตุ บันทึก อนุทิน บทปาฐกถา บทบรรยาย บทสัมภาษณ์ บทวิจารณ์ และนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการอ่านสารคดีไว้ ดังนี้

จูไรต์นั ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ (2550: 119) ได้อธิบายการอ่านสารคดีว่า การอ่านสารคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบเจตคติของผู้เขียน ศึกษาความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระตลอดจนความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระกับการใช้ภาษา ซึ่งมีแนวทางการอ่าน ดังนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่อง เมื่อผู้อ่านสารคดี และเข้าใจเรื่องราวโดยตลอดแล้วควรวิเคราะห์ความหมายของถ้อยคำเพื่อค้นหานัยสำคัญที่แฝงอยู่ จะได้ทราบว่าผู้เขียนต้องการบอกข้อเท็จจริงอะไรแก่ผู้อ่าน แล้วสรุปใจความของเนื้อหา นั้น โดยจัดลำดับประเด็นสำคัญต่าง ๆ ให้เหมาะสม

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เขียน นอกจากจับใจความสำคัญอันเป็นข้อเท็จจริงของเรื่องแล้ว ผู้อ่านควรแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียนออกจากกัน โดยใช้วิจารณ์ญาณ ผู้อ่านควรวิเคราะห์ของตนเองว่าเห็นกับทรรศนะของผู้เขียนหรือไม่ นอกจากนั้นผู้อ่านควรวิเคราะห์ตัวผู้แต่ง โดยศึกษาจากลีลาการเขียน การใช้ภาษา วิธีการบรรยายข้อมูล การเล่าเรื่อง เล่าประสบการณ์ รวมทั้งอารมณ์ที่แสดงออกมาในเรื่อง เช่น อารมณ์ขัน การประชดเสียดสี ฯลฯ

3. วิเคราะห์กลวิธีการเขียน นับตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่องว่าดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือไม่ การวางโครงเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่อง และผู้เขียนได้สรุปโดยเสนอแนวคิดอะไรให้แก่ผู้อ่านบ้าง

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระกับการใช้ภาษา ผู้อ่านควรพิจารณาว่าสารคดีเรื่องนั้นเสนอข้อมูลต่าง ๆ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นกลมกลืนกันไปหรือไม่ การใช้ภาษาและโวหารเหมาะสมหรือไม่

สุวัฒน์ ดำขำ (2540: 99) ได้อธิบายการอ่านสารคดีว่า

1. สรุปใจความสำคัญของเนื้อหาโดยจัดลำดับประเด็นสำคัญ ๆ ให้เหมาะสม

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านควรแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นผู้เขียนออกจากกันโดยใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านควรวิเคราะห์ ตัวผู้เขียน โดยศึกษาจากลีลาการเขียน การใช้ภาษา วิธีการบรรยายข้อมูล การเล่าเรื่อง ประสบการณ์ รวมทั้งอารมณ์ที่แสดงออกมาในเรื่อง เพื่อทำให้ผู้อ่านทราบว่า ผู้เขียนเป็นใคร อุปนิสัยอย่างไร และมีเจตนาเสนอสารคดีในทำนองใด

3. วิเคราะห์กลวิธีการเขียน โดยพิจารณาชื่อเรื่อง โครงเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง และสรุปเรื่อง

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์เนื้อหาสาระกับการใช้ภาษา โดยพิจารณาว่าสารคดีเรื่องนั้นเสนอข้อมูลต่าง ๆ สัมพันธ์กลมกลืนกันหรือไม่ มีการใช้ภาษาและโวหารเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่

จากการอ่านสารคดี สรุปได้ว่า การอ่านสารคดีเป็นงานเขียนที่ให้สาระความรู้ และ ความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องศึกษาความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระ วิเคราะห์ความหมาย ของถ้อยคำแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียน โดยพิจารณาตั้งแต่รูปแบบการแต่งเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และการใช้ภาษา

#### การอ่านข่าว

ข่าว คือ งานเขียนที่มีลักษณะเรียบเรียงรายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริง และนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการอ่านข่าวไว้ ดังนี้

ฉ้อฉน วุฑฒิกกรมรักษา (2538: 301 - 305) ได้อธิบายการอ่านข่าวว่า การอ่านข่าว ควรอ่านหัวข้อข่าวหรือพาดหัวข่าว ความนำ หรือวรรคหน้า และเนื้อข่าวตามโครงสร้างของข่าว โดยจะบอกเนื้อหาสาระส่วนสำคัญที่สุดของข่าวก่อน แล้วจึงบอกเนื้อหาสำคัญรองลงมา โครงสร้าง ของข่าวที่ควรอ่าน ได้แก่

1. พาดหัวข่าว วิธีการอ่านหัวข่าวนั้น ควรอ่านหัวข้อข่าวใหญ่เสียก่อน แล้วจึงอ่าน หัวข่าวที่มีความสำคัญรองลงมา จนถึงหัวข่าวขนาดเล็ก

2. วรรคหน้าและเนื้อข่าว วรรคหน้าทำหน้าที่เพื่อบอกให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่และอย่างไร ต่อจากนั้นจะเป็นเนื้อหาของข่าว

ไพบุลย์ ดวงจันทร์ (2542: 129 - 131) ได้อธิบายการอ่านข่าวว่า

1. เลือกอ่านฉบับมุ่งเสนอข้อเท็จจริง ไม่แต่งเติมข่าว

2. เลือกอ่านฉบับที่เสนอข่าวอย่างเที่ยงตรง

3. รู้จักส่วนประกอบที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ คือ การอ่านหัวข้อข่าว การอ่านนำเรื่อง การอ่านรายละเอียดของข่าว การอ่านบทนำหรือบทบรรณาธิการ และการอ่านคอลัมน์ประจำ

พรทิพย์ ศิริสมบุญมเวช และคณะ (2546: 40) ได้อธิบายการอ่านข่าวว่า

1. พาดหัวข่าว เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของข่าวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนที่สำคัญรองลงมาจะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงตามลำดับ ดังนั้นในการอ่านข่าว ควรอ่านพาดหัวข่าว ใหญ่ก่อน แล้วจึงอ่านพาดหัวข่าวต่อมา

2. ความนำ จะสรุปเรื่องราวของข่าวโดยขยายความหรือเพิ่มเติมรายละเอียด จากพาดหัวข่าว

3. เนื้อข่าว เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ควรติดตามอ่านเนื้อข่าว จากหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ เพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของข่าว และคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

จากการอธิบายการอ่านข่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านข่าวควรอ่านตั้งแต่ การอ่าน หัวข่าว การอ่านวรรคหน้า และการอ่านเนื้อข่าว เพื่อเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้อง ข้อเท็จจริงของข่าว และสรุปความจากการอ่านข่าวให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่และอย่างไร

### การอ่านบทความ

บทความ คือ ความเรียงประเภทหนึ่งที่มาจกสารคดี เป็นเรื่องราวที่เขียนขึ้นจากข้อเท็จจริง มีสาระหลักฐานที่เชื่อถือได้ โดยใช้สำนวนและลีลาการเขียนชวนอ่าน ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลิน และนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการอ่านบทความไว้ ดังนี้

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543 : 163) ได้อธิบายการอ่านบทความไว้ ว่าในการอ่านบทความ ผู้ศึกษาควรอ่านอย่างน้อย 1 – 2 เที่ยว เพื่อจะได้จับใจความสำคัญของเรื่อง และรู้ความมุ่งหมายตลอดจนท่วงทำนองการเขียนของผู้แต่งบทความแต่ละเรื่องให้ได้เสียก่อน แล้วจึงแยกพิจารณาทีละส่วน ซึ่งในการอ่านบทความ ควรพิจารณาตั้งแต่ ประเภทของบทความ จุดมุ่งหมายของผู้แต่งรูปแบบของบทความ กลวิธีการเขียน และพิจารณาผู้แต่งบทความ

พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช และคณะ (2546: 40) ได้อธิบายการอ่านบทความว่าในการอ่านบทความควรพิจารณาการอ่าน ดังนี้

1. ข้อเท็จจริงในบทความ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยและน่าเชื่อถือหรือไม่ ผู้เขียนนำข้อมูลมาจากแหล่งใด มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลให้ผู้อ่านสืบค้นต่อหรือไม่ และแหล่งข้อมูลนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่
2. ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือไม่ ผู้เขียนเสนอข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์หรือไม่ สามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
3. กลวิธีการนำเสนอ ผู้เขียนนำเสนอบทความได้น่าสนใจหรือไม่ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความ องค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงต่อเนื่องกันหรือไม่ การนำเสนอเรื่อง ถ้อยคำสำนวนชัดเจนหรือไม่
4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านบทความมีมากน้อยเพียงใด ข้อคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่ บทความนี้มีประโยชน์กับบุคคลเฉพาะกลุ่มหรือบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555: 353) ได้อธิบายการอ่านบทความไว้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการอ่านบทความ ผู้อ่านต้องเลือกบทความในหัวข้อที่ตนเองสนใจหรือเกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า หรืองานที่รับผิดชอบ ในการอ่านบทความควรมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการอ่านเพื่อการศึกษาเนื้อหา
2. การอ่านบทความเพื่อความเข้าใจ และจดจำเนื้อหาสำคัญ ผู้อ่านควรอ่านบทความบทความอีกครั้ง หรือหลายครั้งแล้วแต่ความสามารถของแต่ละคน เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาสำคัญของความรู้ทฤษฎี ประเด็นในเรื่องเดียวกันกับเนื้อหาที่เคยอ่าน และอ่านเพื่อสรุปความคิด ผู้อ่านควรบันทึกสาระสำคัญและจดจำข้อมูล โดยเฉพาะบทความแนวคิดที่ได้กับบทสรุปที่ผู้เขียนให้ประเด็นสำคัญว่าตรงกันหรือไม่ ผู้อ่านได้ความคิดและข้อคิดเห็นแตกต่างประเด็นใดอย่างไร

จากการอธิบายอ่านบทความข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านบทความควรพิจารณาตั้งแต่ประเภทของบทความ และผู้อ่านต้องมีการตั้งคำถามในขณะที่อ่าน เพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนบทความว่าต้องการเสนอสาระอะไรแก่ผู้อ่าน รวมไปถึงการพิจารณาวิเคราะห์รูปแบบของบทความ กลวิธีการแต่ง และผู้แต่งบทความ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านประเภทร้อยแก้วสรุปได้ว่า ในการอ่านแต่ละประเภทผู้อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจนก่อน ทำความเข้าใจกับลักษณะของเรื่องที่อ่านว่าเป็นประเภทใด พร้อมทั้งสามารถวิเคราะห์ หาใจความสำคัญของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ ให้ได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทอ่านร้อยแก้วประเภทข่าว บทความ สารคดี ในการคัดเลือกจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

## 2.2 การอ่านประเภทร้อยกรอง

การอ่านประเภทร้อยกรอง คือ งานเขียนที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง เรียกว่า “ฉันทลักษณ์” และยังมีลักษณะบังคับเฉพาะของร้อยกรองแต่ละชนิดแตกต่างกัน และนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการอ่านประเภทร้อยกรองไว้ ดังนี้

ประภาศรี สีอำไพ (2527: 59) ได้อธิบายการอ่านประเภทร้อยกรองว่า ร้อยกรองคือ คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิต ใช้เรียกรวมกรรมประเภทที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง หรือมีการกำหนดคณะโบราณ เรียกว่าคำกานท์หรือกวีนิพนธ์ที่กวีใช้จินตนาการสร้างสรรค์ขึ้นมาตามลักษณะคำประพันธ์ที่บัญญัติไว้ในคำประพันธ์แต่ละชนิด

ชุมสาย สุวรรณชมพู (2540: 118 - 121) ได้อธิบายการอ่านประเภทร้อยกรองว่า บทร้อยกรอง หมายถึงคำประพันธ์ที่แต่งขึ้น โดยมีฉันทลักษณ์ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และยังรวมถึงงานเขียนที่รับอิทธิพลมาจากตะวันตก ซึ่งไม่เน้นฉันทลักษณ์ เช่น กลอนเปล่า

การอ่านบทร้อยกรองมีแนวทางในการอ่าน คือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับฉันทลักษณ์ เพื่อจะได้รู้ลักษณะของคำประพันธ์ จะต้องศึกษาความงามทางวรรณศิลป์ และจะต้องวินิจฉัย เพื่อจะได้เข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่ออีกด้วย

1. ฉันทลักษณ์ คือ กฎเกณฑ์สำหรับการแต่งบทร้อยกรองแต่ละชนิด นอกจากพิจารณาฉันทลักษณ์แล้วยังต้องพิจารณาจังหวะ คือ ท่วงทำนองของกลุ่มคำที่จัดวางไว้เป็นตอนซึ่งจัดแบ่งได้จากคำสัมผัส

2. ความงามทางวรรณศิลป์ คือ การพิจารณาดูเรื่องการใช้คำ การใช้โวหารของผู้เขียนในบทประพันธ์ว่าเป็นอย่างไร สัมพันธ์กับรูปแบบและเนื้อหาหรือไม่

3. ความหมายหรือสาร สาร คือ สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่าน และเป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องค้นหาเอง โดยการวินิจฉัย ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อเรื่องและแก่นเรื่องว่าผู้เขียนเขียนถึงอะไร เพื่อจะได้ทราบความคิด น้ำเสียงท่าทีของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในเนื้อหา

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2554: 131) ได้อธิบายการอ่านประเภทร้อยกรองว่าเป็นการแต่งหนังสือที่มีลักษณะบังคับในการแต่ง เช่น บังคับคณะ จำนวนคำ สัมผัส เสียงเอกโท เป็นต้น ซึ่งกฎเกณฑ์บังคับของร้อยกรองมีรายละเอียดแตกต่างกันตามประเภทของร้อยกรองแต่ละชนิด ประเภทของร้อยกรอง เช่น กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ร่าย และแต่ละประเภทแยกออกเป็นชนิดย่อย ๆ ลงไปอีก การพิจารณาบทร้อยกรอง มีดังนี้

1. รูปแบบการแต่ง คือ การพิจารณาว่าผู้แต่งแต่งได้ถูกต้องตามแบบแผนหรือข้อบังคับของฉันทลักษณ์ตามลักษณะคำประพันธ์แต่ละชนิดหรือไม่

2. กลวิธีการแต่ง เป็นการกำหนดโครงเรื่อง ตัวละคร เหตุการณ์ และฉากของเรื่อง กลวิธีการแต่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับชนิดของบทร้อยกรอง

3. เนื้อหาสาระ ในบทร้อยกรองมีหลากหลาย โดยดูว่าเรื่องนั้นเป็นไปในทำนองใด สร้างสรรค์ สะท้อนสังคม แสดงแงคิดปรัชญาต่าง ๆ ทำให้รู้จักชีวิตและโลกกว้างขึ้น รู้จักวิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขหรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่จุดให้จิตใจของผู้อ่านต่าง

4. ความงามและความไพเราะของบทร้อยกรอง โดยดูจากคำที่เลือกใช้ ว่าผู้แต่งมีการเลือกใช้คำที่มีความหมายลึกซึ้งเพียงใด สะเทือนอารมณ์ หรือมีการเลือกสรรคำที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ และการใช้ถ้อยคำเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพหรือเกิดอารมณ์คล้อยตามหรือไม่

ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ (2555: 92) ได้อธิบายการอ่านประเภทร้อยกรองว่าเป็นงานประพันธ์ที่ใช้ฉันทลักษณ์ทางศิลปะมุ่งสร้างสรรค์ความงามทางภาษาด้วยน้ำเสียง จังหวะ และการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ เห็นภาพ และเกิดอารมณ์ร่วมไปกับสิ่งที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ

จากการอธิบายอ่านประเภทร้อยกรองข้างต้น สรุปได้ว่า ร้อยกรองเป็นงานเขียนที่ใช้ศิลปะในการเรียบเรียงถ้อยคำเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือจินตนาการอย่างมีระบบระเบียบ ที่เรียกว่าฉันทลักษณ์ ในการอ่านสรุปความให้ได้ดีผู้อ่านจะต้องรู้ฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองแต่ละชนิดก่อน เมื่อทราบฉันทลักษณ์แล้ว ผู้อ่านต้องพิจารณาคำ โวหารและเนื้อหาของบทร้อยกรองนั้น ๆ ต่อไป

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านประเภทร้อยกรอง สรุปได้ว่า ประเภทของร้อยกรอง ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทอ่านร้อยกรองประเภทกลอนแปด ในการคัดเลือกจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน

สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

### 3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยใช้เทคนิค KWL Plus

#### 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยใช้เทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นแนวคิดของ คาร์และโอเกิ้ล (Carr and Ogle) ที่พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะทีอ่านโดยมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 75) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่า เป็นกระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกมาด้วยความเข้าใจมีการจัดระบบข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสอนแบบ KWL ผู้เรียนจะต้องรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน K (What You Know) ผู้เรียนจะต้องรู้ อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (What You Want to Know) ผู้เรียนได้เรียนรู้ อะไรจากเรื่องที่อ่าน L (What You Have to Learn)

วิลาวัลย์ ลูกสะอาด และคณะ (2551: 33 - 41) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่า เป็นการใช้กระบวนการคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยเน้นการใช้ความรู้เดิมของผู้อ่านในการตีความ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และเพื่อความเข้าใจตรงจุดประสงค์ ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน และกิจกรรมหลังอ่าน

ชนัท ธาตุทอง (2551: 234) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สรุปได้ว่า เป็นการใช้กระบวนการคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยเน้นการใช้ความรู้เดิม โดยการสอนแบบ KWL แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ K (Know) ผู้เรียนจะต้องรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (Want to Know) ผู้เรียนจะต้องรู้ อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน L (Learned) ผู้เรียนได้เรียนรู้ อะไรจากเรื่องที่อ่าน



### 3.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดโดยผ่านการอ่าน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88 - 92) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

#### 1. ขั้นตอนกิจกรรมก่อนอ่าน

ขั้น K (What You Know) เป็นขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้ เพราะความเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่กับความรู้พื้นฐาน การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่อง que ผู้เรียนจะอ่านเป็นสิ่ง que ช่วย que ผู้เรียนสามารถสร้างความหมายบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้น ในขั้นทฤษฎีประสบการณ์เดิมนำมาใช้ในการเรียน การสอน ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐานเดิม และประสบการณ์เดิมนำมาใช้ในการเรียน การสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยครูจะกระตุ้นความรู้และความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนระดมสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่าในเรื่องนี้ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง หลังจาก que ระดมสมอง และอภิปรายแล้ว นำข้อมูลมาบันทึกไว้ในช่อง K

#### 2. ขั้นตอนกิจกรรมการอ่าน

2.1 ขั้น W (What You Want to Know) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องถามตัวเองว่า ต้องการที่จะเรียนรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก่อนอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังอะไรในบทอ่านบ้าง โดยผู้เรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W (Want to Know) และครูนำข้อความให้ผู้เรียนอ่าน ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

2.2 ขั้น L (What You Have to Learn) เป็นขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรในบทอ่านบ้าง โดยผู้เรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้น W และจดบันทึกในสิ่งที่ตนเองรู้

#### 3. ขั้นตอนกิจกรรมหลังการเรียนรู้

ขั้น Plus เป็นขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลักของ KWL หลังจาก que ผู้เรียน ได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับเขียนเป็นการเขียนแผนผังความคิดที่ผู้เรียนเขียนไว้ในขั้น K

ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่ เพื่อให้ฝั่งความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แล้วให้ผู้เรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยการพูดหรือการเขียนแผนผังความคิด หรือ อาจจะมีกิจกรรมอื่นที่ครูผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

วัชรา เล่าเรียนดี (2547: 92 - 94) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

### 1. ขั้นกิจกรรมก่อนเรียน

ขั้นที่ 1 K (What do I know) “ฉันรู้อะไรบ้าง” หรือ “What I Think I Know : ฉันคิดว่าฉันรู้อะไร” ขั้นนี้ครูช่วยกระตุ้นความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้อง หัวข้อเรื่องของบทอ่าน และเนื้อหาในบทอ่าน

ขั้นที่ 2 W (What do I want to learn) “ฉันต้องการเรียนรู้อะไร” หรือ “What do I want to learn : ฉันต้องการค้นพบอะไร” ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องบันทึกสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้จากบทอ่านลงในสมุดในช่องที่ 2 คือ ช่อง W กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียน กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงจูงใจในการอ่าน

### 2. ขั้นฝึกกิจกรรมระหว่างอ่าน

ขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบความถูกต้องระหว่างความเข้าใจของผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน โดยให้นักเรียนเสาะหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบคำถามที่ผู้เขียนตั้งไว้ตอนต้น หรือตอนท้ายของบทอ่าน ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ว่า บทอ่านแต่ละตอนนั้น ผู้เขียนแสดงแบบแผนการจัดเนื้อหาสาระประเภทใด เพื่อช่วยในการจับประเด็นสำคัญของบทอ่าน หรือใจความหลัก และรายละเอียดของบทอ่าน

### 3. กิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้น L (What I Have Learned) “ฉันได้เรียนรู้อะไรไปแล้ว” หลังจากการอ่าน บทอ่านแล้ว นักเรียนได้รับข้อมูลความรู้ใหม่หรือเรื่องที่นักเรียนต้องการเรียนรู้จากบทอ่าน และเขียนบันทึกในช่องที่ 3 ช่อง L แล้วเสนอความคิดในรูปแบบของแผนภูมิโครงสร้าง โดยการแลกเปลี่ยนกันระหว่างเพื่อน เพื่อฝึกให้นักเรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์ และจัดระบบความรู้ ความคิด ขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการพูด และการเขียนสรุปประเด็นสำคัญของบทอ่านไปด้วย

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547: 76 – 77) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความหมาย รวบยอดของเรื่อง และกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ว่าอาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ชั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่ได้คำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนคำถามลงในช่อง W หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้

3. ชั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้นักเรียนระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น ทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน พร้อมทั้งนักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L และตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลาง และเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

มณัญญา แก้วสองเมือง (2556) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

เทคนิค KWL Plus คือ การจัดกิจกรรม ของ KWL แล้วเพิ่มเติมในส่วนของการสรุปสาระสำคัญ และให้นักเรียนทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปความคิดรวบยอดหลักของนักเรียน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus

ขั้นก่อนการอ่าน

1. ชั้น K ผู้สอนจะนำเสนอหัวข้อเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน รวมถึงวิธีที่นักเรียนได้รับความรู้นั้นโดยเริ่มจากการระดมความคิดของผู้เรียนทั้งชั้นเรียน แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มระดมสมองกันภายในกลุ่มของตนเองอีกครั้ง พร้อมทั้งเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ลงในใบงานช่อง k

2. ชั้น W ให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มตั้งคำถามถึงสิ่งที่ต้องการทราบเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นลงในใบงาน ช่อง W

ขั้นระหว่างอ่าน

1. ผู้สอนจะให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มศึกษา เนื้อเรื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเอง โดยผู้เรียนสามารถปรึกษากับคู่หรือกลุ่มของตนเองได้

2. ชั้น L ในขณะที่อ่านเรื่องให้เขียนคำตอบให้กับคำถามที่คู่หรือกลุ่มของตนเองได้ตั้งไว้และเขียนคำตอบหรือความรู้ที่ได้รับจากบทอ่านลงในช่อง L หากเกิดคำถามเพิ่มเติมระหว่างอ่านสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในส่วนที่ต้องการทราบเพิ่มเติมในช่อง W

### ชั้นหลังอ่าน

1. ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มอภิปรายผลของคำตอบที่ได้เขียนลงในช่อง L
2. ชั้น H ผู้สอนจะสอบถามถึงคำถามที่ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มได้ตั้งขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งสอบถามถึงแนวทางและแหล่งในการสืบค้นข้อมูล เพื่อตอบคำถามที่ได้ตั้งขึ้น โดยให้เขียนวิธีการและแหล่งข้อมูลเหล่านั้นลงในช่อง H และดำเนินการสืบค้นข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังกล่าว สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS มีดังนี้ ชั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่าน ชั้น K นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะให้อ่าน ครูกระตุ้นตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมอง เพื่อค้นหาสิ่งที่นักเรียนรู้ แล้วเขียนบันทึกสิ่งที่รู้ในตารางช่อง K ชั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน ชั้น W ให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถาม จากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ พร้อมทั้งเขียนบันทึกคำถามไว้ในตารางช่อง W ชั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ชั้น L นักเรียนตรวจสอบผลการอ่านของตนเอง สรุปรายละเอียด พร้อมทั้งตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และบันทึกความรู้ที่ได้ไว้ในตารางช่อง L และชั้นที่ 4 สร้างแผนภาพความคิด ชั้น Plus นักเรียนสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วจัดทำเป็นแผนภาพความคิด

### 3.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่าน สรุปความ มีนัยการศึกษาได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ ดังนี้

วัชรรา เล่าเรียนดี (2552: 126 - 127) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่า

1. ครูเลือกเนื้อหา สาระ บทความบางตอนจากตำรา หนังสือ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และระดับชั้นของผู้เรียน
2. ครูเตรียมใบงาน ใบความรู้ และแผนผัง KWL Plus สำหรับผู้เรียนและผู้สอน โดยการระดมสมองให้ผู้เรียนระบุสิ่งที่ตนเองรู้จากเรื่องที่กำหนด และให้เขียนลงในตารางช่อง K โดยให้ได้ประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลที่ต้องใช้เพื่อศึกษาเรื่องดังกล่าวให้มากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และจะมีการถาม ตอบของครูผู้สอนกับผู้เรียนตลอดเวลา เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
3. ครูช่วยผู้เรียนตั้งคำถามจากประเด็นต่าง ๆ ที่บันทึกลงในช่อง K ซึ่งคำถามเหล่านี้เป็นคำถามที่ผู้เรียนต้องการรู้ ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนพิจารณาวัตถุประสงค์การอ่านของตนเองมากขึ้นไปสู่ชั้น W

4. ชั้น W เป็นชั้นที่ผู้เรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการที่จะเรียนรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก่อนอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบเจออะไรในบทอ่าน

5. ให้ผู้เรียนอ่านบทความ หรือบทอ่านอย่างละเอียด อภิปรายกับเพื่อน และตอบคำถามลงในช่อง L คำถามที่ตอบไม่ได้และยังไม่ได้หา หรือไม่เข้าใจให้ถามครู โดยครูจะแนะนำแหล่งข้อมูลอื่น

6. ครูดูแลผู้เรียนในการสรุปเรื่อง ที่จะเสนอออกมาเป็นการเขียนแผนผังความคิดให้กับผู้เรียนแบบง่าย ๆ ให้เข้าใจก่อน โดยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในหัวข้อชื่อเรื่องของแผนผังความคิด และสรุปเรื่องที่อ่านที่ได้เรียนรู้ ของเรื่องในรูปแบบแผนผังความคิด สรุปออกมาเป็นความคิดรวบยอด เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจจากเนื้อเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง

Carr and Ogle (1987: 626 - 631) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่า

1. เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
2. สร้างแผนภูมิรูปภาพ KWL และสร้างใบงานสำหรับนักเรียน หลังจากนั้นใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนอธิบายเหตุผลที่นักเรียนคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่รู้ลงในช่อง K
3. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถาม เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการจากการอ่านนำคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด
4. นักเรียนอ่านเรื่องครูกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่านครูควรกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม
5. หลังการอ่านเสร็จสิ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนในช่อง L โดยเขียนบันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่าน สำหรับบางคำถามที่ไม่อาจหาคำตอบได้จากการอ่านครั้งนี้ ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมให้กับนักเรียน
6. สร้างแผนภูมิรูปความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง L และถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภูมิรูปความคิดโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญ แสดงความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่อ่าน
7. แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนเขียนโครงร่างข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อแต่ละประเภท

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สรุปได้ว่า 1) ครูผู้สอนเลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) ครูผู้สอนเตรียมใบงาน ใบความรู้ และแผนผัง KWL Plus และ 3) แนะนำผู้เรียนเรื่องการตั้งคำถาม การสรุปแผนภูมิความคิด พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม โดยครูเป็นที่ปรึกษา คอยแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง

#### 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

##### 4.1 งานวิจัยในประเทศ

พัชรินทร์ แจ่มจำริญ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยห้องเรียนหนึ่งสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL – PLUS และอีกห้องเรียนหนึ่งสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่า “ที” (t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS ร้อยละ 85

วิลาสินี แสนวัง (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นห้องละ 30 คน คือ กลุ่มที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และกลุ่มที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest-Posttest Design With Nonequivalent Group เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสรุปความสารที่ให้ความรู้สึกทางบวกและสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ
- 2) แบบทดสอบก่อนเรียนสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ
- 3) แบบทดสอบหลังเรียนสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ
- 4) แบบฝึกหัดการอ่านสรุปความจากสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก และสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test ผลการทดลองพบว่า 1) การศึกษาผลการอ่านสรุปความของนักเรียนที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางบวกและสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ พบว่าคะแนนแบบฝึกหัดของนักเรียนที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางบวกสูงกว่านักเรียนที่อ่านสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีดังนี้ 2.1) คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนที่อ่านสรุปความจากสารที่ให้ความรู้สึกทางบวกสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 2.2) คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนที่อ่านสรุปความจากสารที่ให้ความรู้สึกทางลบสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระงาม (สามัคคีพิทยา) จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จาก 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยใช้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนด้วยเทคนิคการสอน KWL และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนแบบปกติใช้เวลาการทดลอง 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิค KWL การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่า

กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วัชรี้ แก้วสาระ (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ผลสัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบ KWL Plus กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนบ้านแห่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 จำนวน 48 คน จากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 24 คน ใช้เวลาในการสอนเป็น 3 สัปดาห์ แล้วทดสอบด้วยค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (One Way ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า 1) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) การรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) การรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 สุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก ระยะเวลาในการทดลอง 12 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH - Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี



วิจารณ์ญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent) ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่าน เป็นการอ่านที่มีขั้นตอนและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตลอดการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงกว่าการสอนแบบปกติ และยังช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงขึ้น

#### 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Rinehart et al. (1986: 429) ได้ศึกษาการฝึกทักษะการสรุปความให้นักเรียน โดยการตอบคำถามจากบทอ่านวิชาสังคม วิธีการคือ ครูอธิบายวิธีการหาใจความสำคัญ เพื่อนำไปสู่การสรุปความ หลังจากนั้นใช้กฎ 4 ข้อ ของการสรุปความ แล้วให้นักเรียนฝึกใช้กฎกับข้อความของตนเอง ตามขั้นตอนการสรุปความ ดังนี้ 1) เขียนสรุปความแต่ละย่อหน้าในรายงาน 2) สรุปประเด็นสำคัญของแต่ละย่อหน้ารวมเป็นย่อหน้าเดียว และ 3) ประยุกต์กฎการสรุปความ 4 ข้อ กับย่อหน้าของตนเอง หลังการฝึกตามขั้นตอนแล้ว ให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความของตนเอง เมื่อจบการฝึกตามแผนการสอนสรุปความนี้ พบว่า นักเรียนเพิ่มพูนความจำ และสรุปใจความสำคัญจากข้อเขียนได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกเมื่อใช้บทอ่านเดียวกัน

Carr and Ogle (1987: 626 – 631) ได้ศึกษาวิธีการใช้เทคนิค KWL PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิค KWL PLUS ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจในการอ่านตลอดจนมีทักษะในการย่อความที่ดี

Tirawanhai (1996: 3) ได้ศึกษาการใช้โครงสร้างเรื่องที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย ชั้นปี 1 จำนวน 145 คน โดยให้นักศึกษาอ่านเรื่องที่มีขนาดสั้น และเขียนสรุปความ หลังจากนั้นให้นักศึกษาอ่านเรื่องขนาดยาวและเขียนสรุปความเช่นกัน แล้วตอบคำถามเพื่อหาใจความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความสามารถ

ทางภาษาอังกฤษสามารถใช้แบบแผนโครงสร้างเรื่องได้ดีกว่านักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษ แต่ความสามารถในภาษาอังกฤษและสติปัญญาของนักศึกษาไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างเรื่อง และ 2) นักศึกษาที่ใช้โครงสร้างเรื่องแสดงออกถึงความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ใช้โครงสร้างเรื่อง

Roloff (1999: 15) ได้ศึกษาลักษณะของบทอ่านที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้เรียน ร่วมกับมหาวิทยาลัย 92 แห่งในบราซิล โดยใช้บทอ่านที่เป็นบทความทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับความนิยม ซึ่งพิจารณาความสามารถในการจดจำบทอ่านจากความเข้าใจหรือการสังเคราะห์บทอ่าน การจัดเรียงเนื้อความในบทอ่าน และการสรุปที่ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้อ่านจะไม่ได้รับประโยชน์จากบทอ่านที่ไม่ได้คำนึงถึงระดับความสามารถของผู้อ่าน 2) บทอ่านที่มีรูปแบบชัดเจนจะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านมากกว่าบทอ่านที่มีรูปแบบไม่ชัดเจน เพราะรูปแบบของบทอ่านเกี่ยวข้องกับการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านนั้นด้วย 3) ผู้อ่านจะจดจำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้บ่อยครั้งกว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองน้อย และ 4) ความยากของบทอ่านและหัวข้อที่คุ้นเคยยังไม่ใชปัจจัยที่จะสรุปผลที่จะเกิดขึ้นใหม่

Witherspoon (1999: 625 - 626) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการการสอนจากกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและนักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่ากลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนา เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ ทั้งทางด้านการเรียน การทำงาน และการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการอ่านสรุปความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจเรื่องได้ สามารถแยกส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญออกจากกัน และสรุปความจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาของตนเอง ผู้อ่านจะต้องฝึกหากได้รับการพัฒนาในระดับขั้นต้นจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในการพัฒนานั้นจำเป็นต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่เหมาะสม การใช้เทคนิค KWL PLUS เป็นเทคนิควิธีหนึ่ง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระหรือข้อมูลที่เรียนรู้ และจัดระเบียบข้อมูลที่เรียนรู้ เป็นขั้นตอนของการสรุปความทั้งในรูปแบบตาราง และแผนผังความคิด ซึ่งจะจดจำได้ง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จะต้องพัฒนาทักษะดังกล่าวข้างต้นให้อยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น เพื่อจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเอกสารทุกประเภทได้อย่างเข้าใจ และสรุปประเด็นได้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการอ่านสรุปความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

### บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้



สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T<sub>1</sub> แทน การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

T<sub>2</sub> แทน การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

#### ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

##### 1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 327 คน

##### 2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 27 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

### 3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ตัวแปรตาม : 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ  
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

### 4. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การอ่านสรุปความแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เนื้อหาประเภทร้อยแก้ว คือ ข่าว บทความ สารคดี 2) เนื้อหาประเภทร้อยกรอง คือ กลอนแปด โดยจัดเป็นแผนการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสรุปความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านสรุปความจากข่าว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านสรุปความจากบทความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านสรุปความจากสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านสรุปความจากบทร้อยกรอง

### 5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 55 นาที รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยทั้งสิ้น 10 คาบ

ตารางที่ 1 การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหาสาระ	เวลา (คาบ)
-	ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้	1
1	การอ่านสรุปความ	2
2	การอ่านสรุปความบทร้อยแก้วประเภทข่าว	2
3	การอ่านสรุปความบทร้อยแก้วประเภทบทความ	2
4	การอ่านสรุปความบทร้อยแก้วประเภทสารคดี	2
5	การอ่านสรุปความบทร้อยกรอง	2
-	ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	1

## ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

### 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการทดลอง ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (รายละเอียดภาคผนวก ก : 72)

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (รายละเอียดภาคผนวก ข : 104)

1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ (รายละเอียดภาคผนวก ข : 118)

### 2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รายละเอียดภาคผนวก ก : 68)

2.1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสรุปความ การอ่านประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง และการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL PLUS

2.1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ คัดเลือกบทอ่านที่นำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ข่าว บทความ สารคดี บทร้อยกรอง และการนำเทคนิค KWL PLUS มาใช้เป็นแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1.4 กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL PLUS จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ

2.1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จากการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL PLUS มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน เช่น ให้อุปภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน หรือการใช้เกม ใช้คำถาม และแนะนำวิธีการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS

2) ชั้นสอน กิจกรรมการอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองช่วยกันคิดถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่นักเรียนได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What you want to know) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครูจากเรื่องที่ใช้ในการอ่านสรุปความ แล้วระดมสมองพร้อมทั้งอภิปรายในกลุ่มว่านักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน บันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังการอ่านเรื่อง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่นักเรียนได้รับ พร้อมทั้งลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด Plus (Mapping) นักเรียนพิจารณาความรู้ที่นักเรียนได้รู้กับสิ่งที่ต้องการรู้ว่าตอบได้ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นแผนภาพความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

### 3) ชั้นสรุป

2.1.6 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา จากนั้นปรับปรุง แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.7 เสนอแผนจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC ) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

หากค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (รายละเอียดภาคผนวก ข : 121)

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยทดลองกับ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560



จากขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS สามารถสรุปได้  
 ดังแผนภาพที่ 2



แผนภาพที่ 2 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค  
 KWL PLUS



2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ มีดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รายละเอียดภาคผนวก ก : 68)

2.2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสรุปความ

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับการอ่านสรุปความ

ตารางที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบแยกตามพฤติกรรมการเรียนรู้						รวม (ข้อ)	
	ความรู้	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์		ประเมินค่า
การอ่านสรุปความจากข่าว	-		2	-	-	1	-	3
การอ่านสรุปความจากบทความ	1		10	-	3	-	2	16
การอ่านสรุปความจากสารคดี	1		3	1	2	-	-	7
การอ่านสรุปความจากบทร้อยกรอง	-		4	1	9	-	-	14
<b>รวม</b>	<b>2</b>		<b>19</b>	<b>2</b>	<b>14</b>	<b>1</b>	<b>2</b>	<b>40</b>

2.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยข้อสอบที่สร้างขึ้นมีการตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม และความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์

2.2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (รายละเอียดภาคผนวก ข : 128)

2.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนการอ่านสรุปความมาแล้ว จำนวน 1 ห้อง 39 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.17 - 0.94 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21 - 0.89 (รายละเอียดภาคผนวก จ : 138)

2.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตร KR 20 ของ Kuder and Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80

2.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ จำนวน 40 ข้อ ที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความได้ดังแผนภาพที่ 3



แผนภาพที่ 3 สร้างขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้มีดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากหนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ

2.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ของ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 196) มีรายละเอียด ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

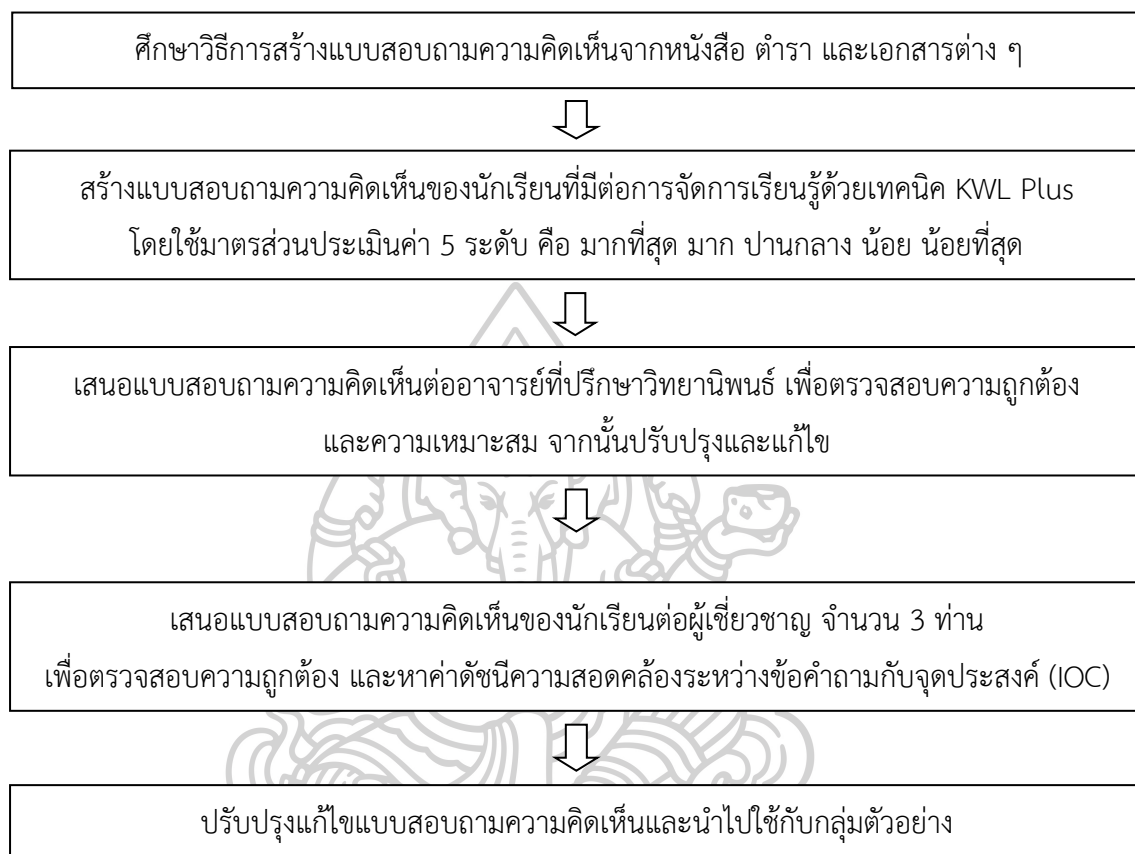
ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (รายละเอียดภาคผนวก ข : 130)

2.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS สามารถสรุปได้ดังแผนภาพที่ 4



แผนภาพที่ 4 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS

### ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบ (55 นาที) แล้วตรวจให้คะแนน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน โดยเริ่มทดลองภายในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 รวม 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 คาบ

3. หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยนำมาสลับข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 คาบ (55 นาที) และนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ไปสอบถามนักเรียน

4. ตรวจสอบให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

#### ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย โดยวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และเพื่อสรุปการทดลอง ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียน เพื่อตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จากนั้นวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยไปเทียบเกณฑ์ของ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 196) มีรายละเอียด ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

**บทที่ 4**  
**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

**ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus**

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	t	p
ก่อนเรียน	27	40	19.22	2.79	48.06	30.25*	0.000
หลังเรียน	27	40	32.67	3.37	81.67		

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 19.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.79 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 48.06 และหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 32.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.37 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 81.67

และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ค่า  $t$  เท่ากับ 30.25 ค่า  $p$  เท่ากับ 0.000

แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

## ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ต่อเนื่อง ไม่ซับซ้อน	4.48	0.75	มาก	3
2.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.63	0.68	มากที่สุด	2
3.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้	4.48	0.64	มาก	4
4.	เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่าน และยังช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน	4.67	0.48	มากที่สุด	1
รวมด้านการจัดการเรียนรู้		4.56	0.11	มากที่สุด	



เมื่อพิจารณารายละเอียดด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่าน และยังช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48 ลำดับที่ 2 เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 ลำดับที่ 3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ต่อเนื่องไม่ซับซ้อนมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 และลำดับที่ 4 เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้					
1.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อน	4.81	0.39	มากที่สุด	1
2.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสุข ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.59	0.69	มากที่สุด	3
3.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้น ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน	4.44	0.75	มาก	4
4.	เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	4.74	0.44	มากที่สุด	2
รวมด้านบรรยากาศในการเรียนรู้		4.65	0.17	มากที่สุด	

เมื่อพิจารณารายละเอียดด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อนมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 ลำดับที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.44 ลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสุข ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69 และลำดับที่ 4 เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้น ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) เท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น	4.63	0.62	มากที่สุด	3
2.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.70	0.61	มากที่สุด	1
3.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ทำให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น	4.67	0.48	มากที่สุด	2
4.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.48	0.75	มาก	4
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.62	0.11	มากที่สุด	

เมื่อพิจารณารายละเอียดด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า ลำดับที่ 1 เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61 ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ทำให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48 ลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.62 และลำดับที่ 4 เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75

ตารางที่ 7 สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.56	0.11	มากที่สุด	(3)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.65	0.17	มากที่สุด	(1)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.62	0.11	มากที่สุด	(2)
รวมทุกด้าน	4.61	0.12	มากที่สุด	

สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.17 ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 และลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2



## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 27 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสรุปความด้วยเทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยมีแบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียว สอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการทดลองโดยการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว เมื่อดำเนินการทดลองสอนครบ 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง จึงทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนำเสนอผลการวิจัยข้อมูลในรูปแบบของตารางความเรียงและค่าคุณภาพเครื่องมือวิจัย

## สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

### อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้อ่าน ได้คิด หาคำตอบ อย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน โดยมีครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ตั้งคำถาม เพื่อหาคำตอบ จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What you want to know) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน 4) ขั้นตอนการสร้างแผนภาพความคิด Plus (Mapping) แต่ละขั้นตอนสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1.1 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ซึ่งประสบการณ์เดิมถือเป็นสิ่งสำคัญมากในกิจกรรมก่อนการอ่าน ที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านที่ดีขึ้น โดยผู้วิจัยจะยกตัวอย่างคำ/ภาพประกอบ และให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิดภายในกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน (คะแนนความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน) และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่นักเรียนรู้มาแล้ว มาช่วยกันสรุปความ ในขั้นนี้จะทำให้นักเรียน

แต่ละคนได้ทราบถึงระดับความรู้ที่ตนเองมี ยกตัวอย่างเช่น ก่อนที่ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง ทำไมคนไทยจึงรักในหลวงรัชกาลที่ 9 ให้นักเรียนบันทึกความรู้เดิมจากหัวข้อที่ครูให้มาให้ได้มากที่สุด โดยผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาการบันทึกข้อมูลของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และพยายามช่วยกันดึงความรู้เดิมของแต่ละคนที่มีออกมา การกระตุ้นให้นักเรียนได้นำความรู้จากประสบการณ์เดิมของตนมาใช้ ช่วยให้การอ่านสรุปความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What you want to know) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความอยากรู้ อยากรู้อะไร โดยการให้นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ซึ่งการตั้งคำถามของนักเรียนถือเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนค้นหาคำตอบ ในขั้นนี้นักเรียนต้องบันทึกสิ่งที่นักเรียนอยากรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถาม ยกตัวอย่างเช่น บทความเรื่อง ทำไมคนไทยจึงรักในหลวงรัชกาลที่ 9 นักเรียนตั้งคำถามบันทึกไว้ว่า ของใช้ประจำพระองค์มีอะไรบ้าง เพราะเหตุคนไทยจึงรักในหลวง เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความอยากรู้ กล้าคิด กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น สมาชิกภายในกลุ่มของนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นการส่งเสริมทั้งทางด้านการอ่านและการคิดของนักเรียน ถือเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญของการอ่านสรุปความ ที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านสรุปความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านลงในตารางช่อง L โดยการตอบคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ในขั้น W ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นต้องการที่จะแสวงหาความรู้ มีความพยายามในการหาคำตอบจากคำถามที่ตนได้ตั้งไว้ได้สำเร็จ ซึ่งในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จุดประสงค์ในการอ่าน ฝึกให้นักเรียนมีสมาธิในการอ่าน และฝึกให้นักเรียนรู้จักการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา แสงทับทิม (2558: 846) กล่าวว่า การจดบันทึกทำให้นักเรียนพิจารณาความรู้ ความเข้าใจ ของตนเองว่าเป็นไปตามที่นักเรียนได้ทำนายไว้หรือไม่ และสรุปความคิดรวบยอดหลังการอ่าน

1.4 ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด Plus (Mapping) เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เพิ่มความเข้าใจจากการอ่านสรุปความมากยิ่งขึ้น และเป็นการต่อยอดความรู้ ความคิด โดยผู้วิจัยให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว ความรู้เดิมของนักเรียน (K) สิ่งที่นักเรียนต้องการรู้หรืออยากรู้ (W) และสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้แล้ว (L) มาอ่านสรุปความว่าผลของความรู้ที่ได้จากทั้ง 3 สิ่ง มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร โดยให้นักเรียนสรุปความเป็นรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนได้อ่านสรุปความและทำกิจกรรมการสรุปความเป็นแผนภาพความคิดนั้น เป็นการฝึกกระบวนการคิดของนักเรียน นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ เรียงลำดับข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอน และนักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้น สามารถมองเห็นรายละเอียดของเรื่องที่อ่านตลอดจนช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะเนื้อเรื่องได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียบเรียงภาษาที่มาจากความเข้าใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุภรัตน์ สท้านพล (2554: 14) กล่าวว่า การทำแผนภูมิประกอบการอ่าน จะทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องดีขึ้น สามารถมองเห็นใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ดีอีกด้วย สำหรับกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น และนักเรียนได้เรียนรู้การเรียบเรียงภาษาจากความเข้าใจ โดยนำข้อมูลจากแผนภูมิ หรือแผนผังความคิด มาเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเอง

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน และทักษะกระบวนการคิด สามารถตรวจสอบความคิด และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ และเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักยอมรับและเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าใจในสิ่งที่อ่านเพิ่มมากขึ้น และนักเรียนได้รู้จักเรียนรู้วิธีการเรียบเรียงภาษาของตนเองมาจากความเข้าใจ ทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และสามารถอ่านสรุปความได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฆนัท ธาตุทอง (2551: 234) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล และสอดคล้องกับ ศิวพร โกศิยะกุล (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสรุปความคะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จากการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า ภาพรวมนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด อันดับแรก คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ พบว่านักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนไม่เครียดไม่ง่วงนอน เพราะกิจกรรมที่ทำนั้นเน้นให้นักเรียนได้คิดและปฏิบัติอยู่ตลอดเวลา และนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและเพื่อนในชั้นเรียน ทั้งนี้มาจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นนั้น นักเรียนต้องช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมก็พบนักเรียนบางคนที่ไม่ช่วยเพื่อนคิด นั่งเฉย แต่เมื่อเพื่อนในกลุ่มช่วยกระตุ้น นักเรียนจึงเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้จะเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีความกล้าคิด กล้าแสดงออก เกิดความสนุกสนานและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา อันดับสอง คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ทุกขั้นตอนมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างชัดเจน นักเรียนได้พัฒนาทั้งทักษะการอ่าน และได้เรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่ม นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกับความสนุกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกิดความสนใจ อยากรู้อะไรที่จะศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ตนเองอยากเรียนรู้ มีวิธีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนในการทำงาน มีการวางแผนในการศึกษาหาความรู้ แล้วจึงลงมือปฏิบัติงานตามที่ตนเองได้ตั้งไว้ โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม และตอบคำถาม และอันดับสาม คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จะเป็นกิจกรรมที่สนุก กระตุ้นให้นักเรียนคิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน แต่เนื่องด้วยการจัดกิจกรรมนักเรียนจะต้องอ่านบทอ่านแต่ละประเภท ซึ่งเนื้อหาของบทอ่านมีขนาดยาว จึงทำให้นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อ ไม่ชอบอ่านเนื้อหาเยอะ จึงส่งผลให้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

จากผลการอภิปรายข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการสอนอ่านที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านสรุปความของนักเรียนได้ดีขึ้น เพราะมีกระบวนการเป็นลำดับ ขั้นตอน เริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามและฝึกให้นักเรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งปกตินักเรียนจะไม่ค่อยสนใจ การอ่าน ไม่ชอบอ่านเนื้อหาที่มีขนาดเยอะ แต่เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นักเรียนเกิดความสุข อยากรู้อะไร อยากรู้ อยากรู้อ่านเพิ่มขึ้น และเป็นกิจกรรมการอ่านที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น พร้อมทั้งนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียบเรียงภาษาที่มาจากความเข้าใจของตนเอง



### ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามที่เสนอไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

#### ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่านและขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ในขั้นนี้จะให้นักเรียนได้อ่านบทอ่าน และได้ตั้งคำถาม พร้อมหาคำตอบจากคำถามที่ตั้ง กิจกรรมใน 2 ขั้นนี้ อาจจะมีนักเรียนบางคน ที่คิดไม่ทัน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่างกัน หรือนักเรียนบางคนอาจจะไม่ช่วยเพื่อนคิด ซึ่งครูผู้สอนจะคอยดูแลและคอยเป็นที่ปรึกษา ฝึกให้นักเรียนได้คิด ได้อ่านตอบคำถามอย่างเป็นระบบ

#### ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม และกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด เพื่อศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
2. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านอื่น ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ เป็นต้น
3. ควรมีการนำรูปแบบการอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนระดับชั้นอื่น ๆ หรือนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ

## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2523). **จิตวิทยาการศึกษา**. ม.ป.,ท.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์.

กัญญา ทิพย์ลาย. (2545). “การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). “การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กุหลาบ มัลลิกะมาส และวิพุธ โสภวงศ์. (2524). **หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท041 การเขียน 1 สำหรับชั้นมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ฉันท ชาติทอง. (2551). **การออกแบบการสอนและบูรณาการ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2550). **ภาษากับการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พี.เพรส.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.

ฉอาน วุฑฒิกกรมรักษา. (2538). **เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1 – 7**. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชุมสาย สุวรรณชมพู. (2540). **การอ่านบันเทิงคดีในภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธัญมาศ ดันเสถียร. (2544). “การใช้วิธีอ่านเรื่องเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าระดับเฉลี่ย โรงเรียนสะอาดแฉดิมวิทยา จังหวัดชุมพร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2524). **วิธีสอนไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- ประกาศรี สีสอ้าไฟ. (2527). **วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ. (2555). **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 3 เล่ม 2**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- พรทิพย์ ศิริสมบุรณ์เวช และคณะ. (2546). **หนังสือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพบุลย์ ดวงจันทร์. (2542). **การใช้ภาษา**. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุล. (2543). **การย่อความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ. (2553). **ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยร่มเกล้า.
- มนัญญา แก้วสองเมือง. (2556). **เทคนิค KWLH Plus**. เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <http://mananyakaryl.blogspot.com/p/kwlh-plus.html>.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลาวัญญ์ สังข์พินิจานนท์ และคณะ. (2549). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรภรณ์ บำรุงกุล. (2537). **ร้อยกรอง เล่ม 1**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- \_\_\_\_\_. (2547). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- \_\_\_\_\_. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรวิ แก้วสาระ. (2555). “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วารุณี พรหมคุณ. (2549). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์.” ปรียญภาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร  
และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวัลย์ ลูกสะเดา และคณะ. (2551). “ผลของการฝึกเทคนิค K-W-L-H ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้  
แบบคู่คิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา  
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วารสารปีที่ 19 ฉบับที่ 1. สงขลา: มหาวิทยาลัย  
สงขลานครินทร์.
- วิลาสณี แสนวัง. (2549). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความสารที่ให้ความรู้สึกทางบวกและ  
สารที่ให้ความรู้สึกทางลบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต  
สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรียุตา เทียมหมอก. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น  
ประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด.”  
วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย  
ศิลปากร.
- ศศิธร ขวาลไชย. (2554). “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรม  
การเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต  
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิวพร โกศิยะกุล. (2546). “การใช้สมุนไพรรักษาพัฒนาทักษะการอ่านสรุปความสำหรับนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 (สระกระเทียม) จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์  
ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). **ศิลปะการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนิท สัตโยภาส. (2546). **การพัฒนากระบวนการสอน สร้างอนาคตร่วมกัน การสอนภาษาไทยโดยยึด  
ผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- \_\_\_\_\_. (2538). **ความรู้และทักษะทางภาษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2550). **กลเม็ดการอ่านให้เก่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:  
เอสโล่การพิมพ์.
- สายใจ ทองเนียม. (2542). **วิชาภาษาไทย 1 ฉบับวรรณกรรมสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- สิริพัชร์ เจริญวิโรจน์. (2540). **การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย  
รามคำแหง.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- \_\_\_\_\_. (2544). **หลักและวิธีสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- \_\_\_\_\_. (2545). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภรัตน์ สท้านพล. (2554). “การใช้แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา ดำขำ. (2540). “การอ่านสารคดี” ใน **ภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม: มหาวิทยาลัย ศิลปาคร.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพ.
- เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. (2554). **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ม.3 เล่ม 1 หลักภาษาและการใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อวยพร พานิช. (2544). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา แสงทับทิม. (2558). “การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนอ่าน KWL PLUS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและวิธีสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารี พันธุ์ณี. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

#### ภาษาต่างประเทศ

- Carr, E., and Ogle, D. (1987). “K-W-L Plus : A Strategies for Comprehension and Summarization.” **Journal of Reading**: 626 – 631.
- Morrison, AL., and Dore, S. N. (1984). **Learning to Learn from text**. Singapore: Addition Wesley Publishing Company.
- Rinehartet, S., Stahl, S., and Erickson, L. (1986). “Some effects of summarization training on reading and studing.” **Reading Research Quarterly** 36: 429.
- Roloff, V. L. P. (1999). “Foreign language reading comprehension: Text representation and the effects of text explicitness and reading ability.” **Dissertation Abstracts International** 23: 15.

- Taylor, B. M., and Beach, R. W. (1984). "The effects of text structure instruction on middle-grade students comprehension and production of expository text." **Reading Research Quarterly** 42: 134 – 146.
- Tirawanchai, K. (1996). "The use of text structure among EFL Thai students and its effects on their reading comprehension." **Dissertation Abstracts International** 19: 3.
- Witherspoon, F. (1999). "The Effectiveness of Metacomprehension Strategy Induction Students, Reading Achievement and Metacomprehension Strategy Awareness." **Dissertation Abstracts International**.





ภาคผนวก



ภาคผนวก ก  
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS





## หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 7)

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่ง ที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่ อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียน โครรงาน
3. พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มี ศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด
4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และ ศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภท กลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ
5. สรุปรูปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และ คุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

## สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีดังนี้

### สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

### สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

### สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

### สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

### สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง



### ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตารางที่ 8 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> <li>● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย               <ul style="list-style-type: none"> <li>- บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ</li> <li>- บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉิ่ง 16 และโคลงสี่สุภาพ</li> </ul> </li> </ul>
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	<ul style="list-style-type: none"> <li>● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น               <ul style="list-style-type: none"> <li>- วรรณคดีในบทเรียน</li> </ul> </li> </ul>
	3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> <li>- ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ</li> <li>- บทความ</li> </ul>
	4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	<ul style="list-style-type: none"> <li>- บันทึกคดี</li> <li>- สารคดี</li> </ul>
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> <li>- สารคดีเชิงประวัติ</li> <li>- ตำนาน</li> </ul>
	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> <li>- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์</li> </ul>
	7. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> <li>- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</li> </ul>
	8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	9. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> <li>● การอ่านตามความสนใจ เช่น               <ul style="list-style-type: none"> <li>- หนังสืออ่านนอกเวลา</li> <li>- หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน</li> <li>- หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด</li> </ul> </li> </ul>
	10. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> <li>● มารยาทในการอ่าน</li> </ul>

ที่มา: ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: 13-14



ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

### การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านสรุปความ

เวลา 2 คาบ

ผู้สอน นางสาวมาลินี สุทธิเวช

โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ”

ปีการศึกษา 2560

#### 1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่ย่าน

ม.1/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและวิธีการอ่านสรุปความได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง

#### 3. สาระสำคัญ

การอ่านสรุปความ เป็นทักษะการอ่านที่ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมายของเรื่องว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แล้วนำเรื่องที่ย่านมาสรุปรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความให้เป็นสำนวนภาษาของตนเอง การศึกษาเรื่องการอ่านสรุปความจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านสรุปความและสามารถสรุปความจากเรื่องที่ย่านได้

#### 4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

1. การอ่านสรุปความ

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่าน

2. ทักษะการเขียน

3. ทักษะการคิดวิเคราะห์

4. กระบวนการทำงานกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

2. มุ่งมั่นในการทำงาน

#### 5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

1. ทักษะการอ่านสรุปความ

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

1. กระบวนการปฏิบัติ

2. กระบวนการทำงานกลุ่ม

#### 6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWL PLUS

#### 7. การประเมินผล

ด้านความรู้ (K)	ด้านทักษะและกระบวนการ (P)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)
1. สังเกตการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น	1. ประเมินทักษะการอ่านสรุป ความและการเขียนแผนภาพ ความคิด	1. ประเมินพฤติกรรมในการทำงาน เป็นรายบุคคล และกลุ่มในด้าน ความสนใจและตั้งใจเรียนความ รับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความ มีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ
2. ตรวจสอบผลการทำ กิจกรรม	2. ประเมินทักษะกระบวนการคิด	
3. ตรวจสอบแบบทดสอบ ก่อนเรียน	3. ประเมินทักษะกระบวนการ กลุ่ม	2. ประเมินมารยาทในการอ่าน และ นิสัยรักการอ่าน

## 8. กิจกรรมการเรียนรู้

### ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know)

1. ครูซักถามนักเรียนว่า นักเรียนวิธีการอ่านเนื้อเรื่องหรือเรื่องต่าง ๆ อย่างไร เช่น อ่านข่าว อ่านบทความ ฯลฯ เพื่อให้ได้ความรู้ ข้อมูลหรือสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาประมาณ 20 นาที เสร็จแล้วส่งครู

4. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 9 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

5. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “การอ่านสรุปความ” หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปความรู้จากการอ่านใบความรู้ และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ

6. ครูแจกตาราง KWL PLUS ให้กับนักเรียน และอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS การเขียนบันทึกลงในตาราง KWL โดยอธิบายตามตารางที่ละช่อง

- ช่อง K นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

- ช่อง W นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

- ช่อง L นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่านเรื่อง

7. ครูเขียนคำว่า คนไทยรัก “ในหลวง” บนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่ครูเขียนอย่างไร ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิด โดยการพูด อภิปรายแสดงความคิดเห็น นักเรียนเขียนสิ่งที่รู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูเขียนบนกระดานบันทึกข้อความลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง K

### ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้จากบทความเรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง” ให้บันทึกคำถามลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง W

2. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง” แล้วนักเรียนหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้านักเรียนอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้

### ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned)

1. นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการตั้งคำถาม ลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง L

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดจากการอ่านเรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง” เพื่อตรวจสอบคำตอบอีกครั้งหนึ่ง



#### ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)

1. นักเรียนนำข้อมูลจากใบงาน KWL PLUS มาเรียบเรียงข้อมูลและสรุปข้อมูลเป็นแผนผังความคิด
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียน

#### 9. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบงาน KWL PLUS
2. ใบความรู้เรื่อง การอ่านสรุปความ
3. เนื้อเรื่องเรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง”
4. แบบทดสอบก่อนเรียน

#### 10. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
2. แบบประเมินการอ่านสรุปความ
3. แบบทดสอบก่อนเรียน

#### 11. บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ปัญหา

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวมาลินี สุทธิเวช)



**การอ่านสรุปความ** หมายถึง การเขียนข้อความอย่างสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนเห็นว่าสำคัญ การสรุปที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจความหมายของเรื่องทีอ่าน
2. ผู้อ่านจะต้องสามารถชี้หรือดึงเอา idea ที่สำคัญสรุป
3. ต้องสรุปด้วยคำพูดของตนเอง เป็นต้นว่าเมื่ออ่านย่อหน้าหนึ่งจบ สรุปด้วยหนึ่งประโยค

#### วิธีการอ่านสรุปความ

##### 1. ด้านเนื้อหา

- 1.1 เลือกอ่านแต่เนื้อความที่เรียกว่าใจความสำคัญ ให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วสร้างเรื่องย่อ ๆ ไว้ในใจ
- 1.2 เลือกอ่านเฉพาะเนื้อความที่เกี่ยวข้อง และอ่านให้เข้าใจความหมายอย่างชัดเจนทุก ๆ ตอน
- 1.3 อ่านอย่างน้อย 2 ครั้ง และทบทวน เพื่อหาความถูกต้อง หาลำดับความของเรื่องไว้ใจ

##### 2. ด้านการใช้ภาษา

- 2.1 พิจารณาภาษาที่กระชับ กะทัดรัด พยายามทำเครื่องหมายข้อความที่เ็นย่อ ตอนทีควรตัดออก
- 2.2 พิจารณาเลือกภาษาที่ชัดเจนตรงความประสงค์ และมีความหมายกระจ่างที่สุด
- 2.3 พิจารณาสำนวนเดิมของเนื้อเรื่องว่าเป็นแบบใด เช่น ภาษาพูด ภาษาไทยสมัยก่อน หรือภาษาสื่อมวลชน ฯลฯ เพื่อเตรียมไว้เปลี่ยนให้เป็นสำนวนใหม่ที่อ่านเข้าใจง่าย

## บทความ

### เรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง”



“คนไทยรักในหลวง” เป็นประโยคสั้น ๆ ที่ไม่ต้องการคำอธิบาย และทุกครั้งที่มีคนเล่าเรื่องในหลวง ให้เราฟัง ไม่ว่าจะโดยคำพูดหรือตัวอักษร เราก็จะมีความสุขที่ได้รับรู้และมีส่วนร่วม เป็นความสุขที่เกิดขึ้นกับทุกฝ่าย ทั้งผู้เล่า ผู้เขียน และผู้ฟัง

ในหลวงของเราอาจจะมีได้เป็นเทพบนท้องฟ้า แต่เราก็รักและเชื่อมั่นในหลวงของเราอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นมนุษย์ที่ทำความดีไว้มากมาย มีวินัยที่ดีเยี่ยม มีความขยันที่เป็นตัวอย่าง มี

ความรักและความรับผิดชอบเป็นที่ประจักษ์จนไม่ต้องพิสูจน์ ดังนั้นการจะเล่าเรื่องของในหลวงให้ฟังกัน จึงเป็นเรื่องที่เราไม่เคยเบื่อ และบทความสั้นต่อจากนี้ก็เป็นอีกบทความหนึ่งที่ผู้เขียนเขียนด้วยความสุข เพื่อร่วมความสุขกับผู้อ่านครับ

ในหลวงของเรานั้น มีพระปรมาภิไธยอย่างเป็นทางการว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทรสยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร”



ในหลวงทรงมีความผูกพันอย่างยิ่งกับสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ซึ่งพระองค์ทรงเรียกด้วยคำธรรมด่าว่า “แม่” และ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ทรงสอนให้ในหลวงของเราเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความรักผู้อื่น มีความอดทน มีความประหยัด และมีความคิดสร้างสรรค์ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ทรงสอนให้ในหลวงรู้จักการใช้แผนที่เพื่อศึกษาภูมิประเทศของเมือง ไทย โดยโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนเพาะช่างทำแผนที่ประเทศไทยเป็นรูปตัวต่อ เลื่อยเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเพื่อให้ทรงเล่นเป็นจิ๊กซอว์ ดังนั้นทุกคนที่ตามเสด็จในหลวงไปตามที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศจะทราบว่าเป็นในหลวงจะทรงมีสิ่งของประจำพระองค์อยู่ 3 สิ่งเสมอ คือ กล้องถ่ายรูป ดินสอที่มียางลบ และแผนที่ซึ่งทรงทำขึ้นเอง (ตัดต่อเอง ปิดกาวเอง) จนของสามสิ่งง่าย ๆ นี้ เป็นอุปกรณ์สำคัญที่ทำให้ความลำบากยากไร้ของชาวไทยในท้องถิ่นชนบททั่วประเทศมีความสุขและความเท่าเทียมมากขึ้น



ในหลวงทรงเป็นตัวอย่างของ “ความรับผิดชอบ” ในเอกสารสำคัญใด ๆ ทรงโปรดให้กรอกในช่องอาชีพของพระองค์ท่านว่า “ทำราชการ” และเราก็ทราบอยู่ด้วยหัวใจเสมอว่าทุกวินาทีของพระองค์ท่านก็คือการ “ทำราชการ”

ครั้งหนึ่ง ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กราบบังคมทูลถามว่า เคยทรงเหนื่อยทรงท้อบ้างหรือไม่ ในหลวงทรงตอบว่า... “ความ จริงมันก็น่าท้อถอยอยู่หรอก บางเรื่องมันน่าท้อถอย แต่ฉันท้อไม่ได้ เพราะเดิมนั้นของเรานั้นสูงเหลือเกิน เดิมพันของเราคือบ้านเมือง คือความสุขของคนไทยทั่วประเทศ” จะมีผู้ที่รักในหลวงสักกี่คนที่จะทราบว่า แม้กระทั่งวันที่ในหลวงต้องทรงเข้าห้องผ่าตัดกระดูกสันหลัง (20 กรกฎาคม 2549) ก่อน เข้าที่ผ่าตัด ยังรับสั่งให้ข้าราชการไปติดตั้งคอมพิวเตอร์เดินสายออนไลน์เอาไว้ เพราะกำลังมีอายุใหญ่เข้าเขตประเทศไทย พระองค์จะได้ทรงเฝ้าตรวจสอบ(Monitor) เพื่อหากเกิดน้ำท่วมใหญ่เป็นอุทกภัย จะได้ทรงช่วยเหลือทันเวลา



ในหลวงทรงเป็นตัวอย่างของ “ความซื่อสัตย์”

ซึ่ง มีเรื่องบันทึกอยู่มากมาย เช่น ครั้งหนึ่งในการแข่งขันเรือใบ (ในหลวงทรงโปรดกีฬาหลายชนิด เช่น แบดมินตัน และเรือใบ เป็นต้น) ทรงเรือใบออกจากฝั่งไปได้ไม่นานก็ทรงแล่นกลับฝั่ง และตรัสกับผู้ที่คอยมาเฝ้าฯ ว่า เสด็จกลับฝั่งเพราะเรือแล่นไปโดนทุ่นเข้า ซึ่งในกติกาแข่งเรือใบถือว่าผิดกติกา (ฟาวส์) ทั้ง ๆ ที่ไม่มี

ใครเห็น หากไม่ทรงบอกใคร ก็ไม่มีใครทราบ การแข่งก็ดำเนินต่อไปได้ และท่านอาจจะเป็นผู้ชนะก็ได้ แต่ก็ทรงยึดตามกติกาทุกอย่าง ทำตามกติกาทุกประการ เอาความซื่อสัตย์เป็นที่ตั้ง เพื่อให้การแข่งขันนั้นยุติธรรม

ในหลวงทรงเป็นตัวอย่างของ “ความพอดี และประหยัด” ห้องทรงงานของพระองค์ในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน จะอยู่ใกล้ห้องบรรทม เป็นห้องเล็ก ๆ ขนาด 3 x 4 เมตรเท่านั้น ภายในห้องมีวิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องพยางกรณ์ แผนที่ ฯลฯ สำหรับการทรงงานเพื่อประชาชนของพระองค์ตลอดเวลา ยาม เมื่อทรงออกตรวจงานภายนอก รับสั่งกับข้าราชการเสมอว่า การนั่งรถคนละคันนั้นเป็นการสิ้นเปลือง จึงทรงให้นั่งรวมกัน และโปรดให้มีขบวนรถยาวเหยียด ซึ่งเรียกว่า นั่งรถหารสอง

คนไทยเกือบทุกคนจะทราบเรื่อง “หลอดยาสีฟันของในหลวง” ที่ทรงใช้จนแบนราบเรียบคล้ายแผ่นกระดาษ โดยเฉพาะบริเวณคอหลอดยังปรากฏรอยบุ๋มลึกลงไปถึงเกลียวคอหลอด เพราะทรงใช้ด้ามแปรงสีฟันริดและกดเพื่อไม่ให้ยาสีฟันเหลือทิ้งเลย ... แต่ยังมีข้อมูลอีกหลายอย่างที่เห็นถึงความพอดีและความประหยัด เช่น ในหลวงไม่โปรดสวมเครื่องประดับ เช่น แหวน สร้อยคอ ของมีค่าต่าง ๆ ยกเว้นแต่นาฬิกา หรือ มีบันทึกว่า ในปีหนึ่ง ๆ ในหลวงทรงเบิกดินสอเพียง 12 แท่ง ใช้เดือนละแท่ง และทรงใช้จนกระทั่งดินสออันนั้นถูกจนใช้ไม่ได้แล้วเสมอ



ในหลวงทรงเป็นตัวอย่างของ “ความสร้างสรรค์” พระองค์ ทรงพิสูจน์และเป็นตัวอย่างให้เราเห็นว่า การมีวินัย ความรับผิดชอบ ความพอดี ความซื่อสัตย์ และการประหยัดอย่างยิ่งนั้น ก็มีได้หมายความว่าความคิดในการสร้างสรรค์ของมนุษย์จะลดลงไป พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างและพิสูจน์เรื่องนี้จนเป็นที่ประจักษ์ ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของโลกที่ได้ลืบทิบัติ

ผลงานประดิษฐ์ เครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย หรือที่เรารู้จักกันในนามว่า “กังหันชัยพัฒนา” นั่นเอง

ในหลวง ทรงพระราชนิพนธ์เพลงได้ทุกแห่ง หลายครั้งไม่จำเป็นต้องมีเครื่องดนตรีช่วย เช่นครั้งหนึ่งเมื่อเกิดแรงบันดาลใจพระทัย ทรงฉวยซองจดหมายแล้วทรงตีเส้น ๕ เส้น แล้วทรงเขียนโน้ตทำนองเพลงขึ้นเดี๋ยวนั้น กลายเป็นเพลง “เราสู้” เป็นต้น และเราเคยทราบกันหรือไม่ว่า ในหลวงเป็นผู้ประดิษฐ์รูปแบบตัวอักษรภาษาไทยสำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Thai Font) ขึ้นหลายรูปแบบ เช่น ฟอนต์จิตรลดา ฟอนต์ภูพิงค์ เป็นต้น

เรื่องของในหลวงของเรา เล่าอย่างไรก็ไม่หมด ผู้เล่าและผู้อ่านมีความสุขเสมอ ประชาชนในประเทศอื่นฟังแล้วไม่อยากจะเชื่อ และไม่มีวันที่จะเข้าใจถึงความรักและความผูกพันระหว่างพสกนิกรและในหลวงของเรา..... เหลือ เพียงพวกเรา ที่จะตอบแทนหรือเดินตามเบื้องพระยุคลบาทให้เหมาะสมและสมควรต่อความรักและความห่วงใยที่ในหลวงมีต่อพวกเราอย่างไร

บทความนี้ขอจบด้วยเรื่องจริงเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในสยามประเทศนี้ เป็นเรื่องจริงที่ยากที่จะเกิดบนแผ่นดินอื่นในโลกนี้..... ครั้งหนึ่งเมื่อในหลวงเสด็จฯ เยี่ยมโครงการห้วยสัตว์ใหญ่ เมื่อเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่งมาถึง ปรากฏว่ามีฝนตกมาอย่างหนัก ข้าราชการและราษฎรที่เข้าแถวรอรับเสด็จเปียกฝนกันทุกคน เมื่อทรงเห็นดังนั้น จึงมีรับสั่งให้ราชองครักษ์เก็บร่ม แล้วทรงเยี่ยมข้าราชการและราษฎรทั้งกลางสายฝน ในหลวงและประชาชนของพระองค์ท่าน ชุ่มฉ่ำกลางสายฝนที่กระหน่ำลงมา ทั้งกายและใจ

โชคที่ได้เกิดบนแผ่นดินนี้ .... แผ่นดินของในหลวงของเรา

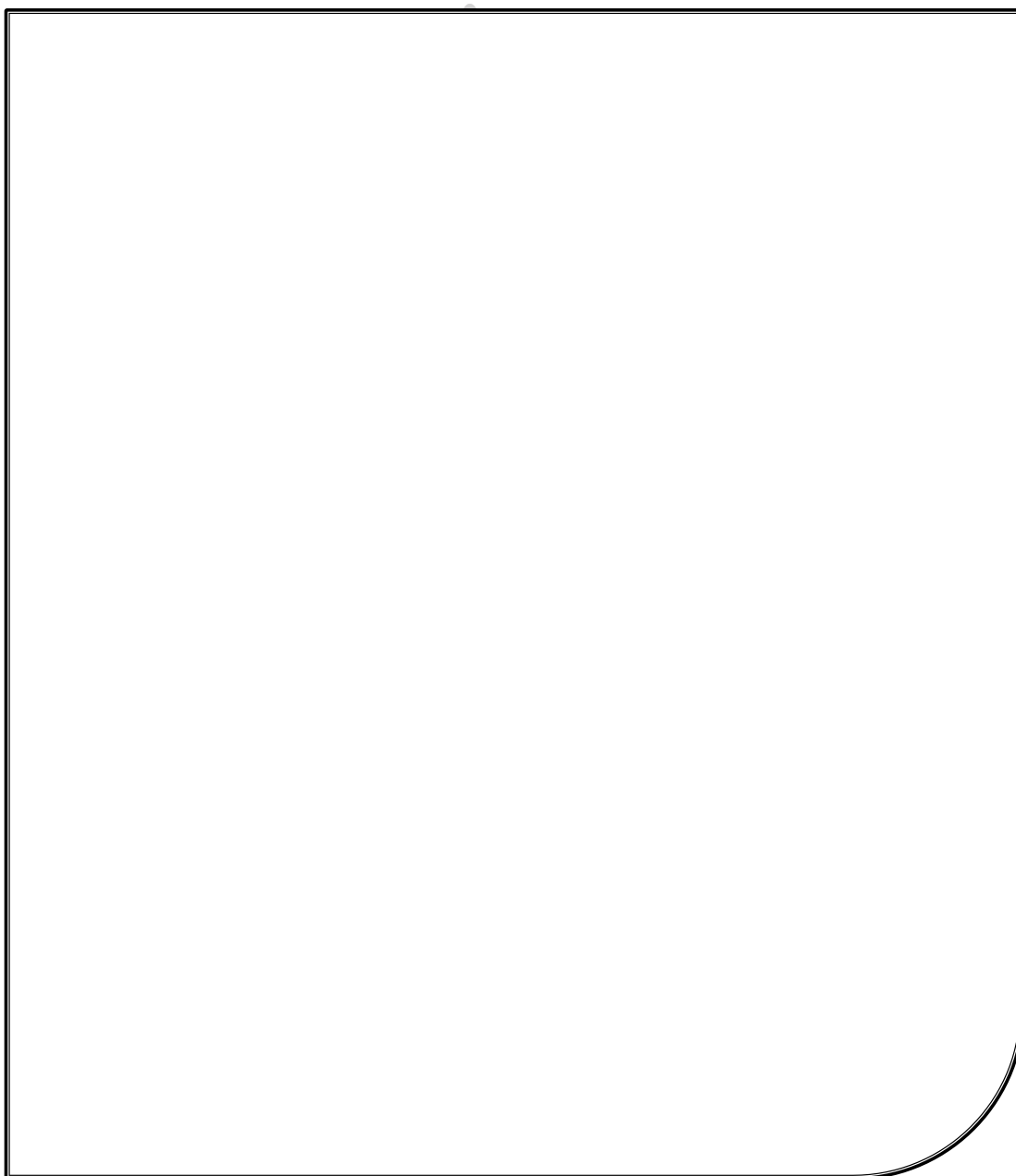
ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนานเทอญ



ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... เลขที่ .....

ใบงาน KWL PLUS  
เรื่อง การอ่านสรุปความ เรื่อง คนไทยรัก “ในหลวง”

คำชี้แจง กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดจากข้อมูลข่าวเรื่อง



## แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

### การปฏิบัติงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตามรายการที่สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

กลุ่มที่.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																หมายเหตุ				
		ความร่วมมือ				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				ความ ตั้งใจ ในการ ทำงาน								
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....  
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....



**แบบประเมินการอ่านสรุปความ**  
**โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS**

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตามรายการที่สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

กลุ่มที่.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																หมายเหตุ						
		การอ่าน สรุปความ				อักขรวิธี				ความเป็น ระเบียบ				แผนผัง ความคิด										
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1							

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....  
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

### การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านสรุปความจากข่าว

เวลา 2 คาบ

ผู้สอน นางสาวมาลินี สุทธิเวช โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ”

ปีการศึกษา 2560

#### 1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม. 1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ม. 1/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถสรุปความจากข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง

#### 3. สาระสำคัญ

การอ่านสรุปความ เป็นทักษะการอ่านที่ผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมายของเรื่องว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แล้วนำเรื่องที่อ่านมาสรุปรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความให้เป็นสำนวนภาษาของตนเอง การศึกษาเรื่องการอ่านสรุปความจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านสรุปความ ตลอดจนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ข่าว เป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านสรุปความ เพราะจะทำให้เข้าใจเรื่องและสามารถอ่านสรุปความได้ดียิ่งขึ้น

#### 4. สารการเรียนรู้

##### ความรู้

1. การอ่านสรุปความ

##### ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการเขียน
3. ทักษะการคิดวิเคราะห์
4. กระบวนการทำงานกลุ่ม

##### คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

#### 5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

##### ความสามารถในการสื่อสาร

1. ทักษะการอ่านสรุปความ

##### ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

1. กระบวนการปฏิบัติ
2. กระบวนการทำงานกลุ่ม

#### 6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWL PLUS

#### 7. การประเมินผล

ด้านความรู้ (K)	ด้านทักษะและกระบวนการ (P)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)
<ol style="list-style-type: none"> <li>1. สังเกตการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น</li> <li>2. ตรวจสอบผลการทำกิจกรรม</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ประเมินทักษะการอ่านสรุปความและการเขียนแผนภาพความคิด</li> <li>2. ประเมินทักษะกระบวนการคิด</li> <li>3. ประเมินทักษะกระบวนการกลุ่ม</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล และกลุ่มในด้านความสนใจและตั้งใจเรียนความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ</li> <li>2. ประเมินมารยาทในการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน</li> </ol>

## 8. กิจกรรมการเรียนรู้

### ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน K (What you know)

1. ครูให้นักเรียนดูภาพข่าวเรื่อง “ภัยร้ายบนอินเทอร์เน็ต ทำเด็กซิมเศร้าวอยู่ในโลกความฝัน” ที่ติดบนกระดานจำนวน 2 ภาพ พร้อมทั้งสนทนากับนักเรียนถึงเนื้อหาข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ครูซักถามนักเรียนว่ามีวิธีการศึกษาข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ นักเรียนศึกษาข้อมูลทางไหนบ้าง
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
4. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 9 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน
5. ครูทบทวนวิธีการอ่านสรุป โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้ง
6. ครูเขียนชื่อหัวข้อข่าวเรื่อง “แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด” บนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อข่าว แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิด พุดแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน นักเรียนบันทึกข้อความดังกล่าวลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง K

### ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้จากบทความเรื่อง แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด ให้นักเรียนบันทึกคำถามลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง W
2. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด แล้วนักเรียนหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้านักเรียนอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้

### ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (What you have learned)

1. นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการตั้งคำถาม ลงในใบงาน KWL PLUS ในช่อง L
2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดจากการอ่านเรื่อง แมลงวัน ตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด เพื่อตรวจสอบคำตอบอีกครั้งหนึ่ง

### ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)

1. นักเรียนนำข้อมูลจากใบงาน KWL PLUS มาเรียบเรียงข้อมูลและสรุปข้อมูลเป็นแผนผังความคิด
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียน

### 9. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบงาน KWL PLUS
2. ใบความรู้เรื่อง การอ่านสรุปความ
3. ใบความรู้เรื่อง ข่าว
4. เนื้อเรื่องเรื่อง แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด

### 10. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
2. แบบประเมินการอ่านสรุปความ

### 11. บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวมาลินี สุทธิเวช)

## ใบความรู้ การอ่านสรุปความ



**การอ่านสรุปความ** หมายถึง การเขียนข้อความอย่างสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนเห็นว่าสำคัญ การสรุปที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน
2. ผู้อ่านจะต้องสามารถชี้หรือดึงเอา idea ที่สำคัญสรุป
3. ต้องสรุปด้วยคำพูดของตนเอง เป็นต้นว่าเมื่ออ่านย่อหน้าหนึ่งจบ สรุปด้วยหนึ่งประโยค

### วิธีการอ่านสรุปความ

1. ด้านเนื้อหา
  - 1.1 เลือกอ่านแต่เนื้อความที่เรียกว่าใจความสำคัญ ให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วสร้างเรื่องย่อ ๆ ไว้ในใจ
  - 1.2 เลือกอ่านเฉพาะเนื้อความที่เกี่ยวข้อง และอ่านให้เข้าใจความหมายอย่างชัดเจนทุก ๆ ตอน
  - 1.3 อ่านอย่างน้อย 2 ครั้ง และทบทวน เพื่อหาความถูกต้อง หาลำดับความของเรื่องไว้ใจ
2. ด้านการใช้ภาษา
  - 2.1 พิจารณาภาษาที่กระชับ กระชับรัดกุม พยายามทำเครื่องหมายข้อความที่เ็นย่อ ตอน ที่ควรตัดออก
  - 2.2 พิจารณาเลือกภาษาที่ชัดเจนตรงความประสงค์ และมีความหมายกระจ่างที่สุด
  - 2.3 พิจารณาสำนวนเดิมของเนื้อเรื่องว่าเป็นแบบใด เช่น ภาษาพูด ภาษาไทยสมัยก่อน หรือภาษาสื่อมวลชน ฯลฯ เพื่อเตรียมไว้เปลี่ยนให้เป็นสำนวนใหม่ที่อ่านเข้าใจง่าย



ข่าว

## เรื่อง แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด

เผยผลวิจัย “แมลงวันตา” ระบาดในไทย ตัวเล็กกระจิดริดแต่พิษสงร้าย ชอบตอมแผล ดูดกินน้ำเลือด น้ำหนอง สารคัดหลั่งจากคนและสัตว์ ทำให้แผลหายยาก นักวิทยาศาสตร์ ตรวจพบแบคทีเรียก่อโรคถึง 36 ชนิด หวั่นตอมตาคนป่วยตาแดงแพร่เชื้อ เผย สายพันธุ์ที่ตรวจพบกินเหยื่อทั้งตัวผู้ตัวเมีย แนะนำประชาชนกำจัดสิ่งห้อยแขวนในบ้านเรือน จำพวกหยากไย่ โยแมงมุม

ที่อิมแพ็คชาเลนเจอร์ เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 21 มี.ค. ดร.อุรุฎากร จันทรแสง นักวิชาการวิทยาศาสตร์การแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พร้อมคณะได้นำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมของแมลงวันตา และศักยภาพในการก่อให้เกิดโรคกับคนในประเทศไทย”

โดย ดร.อุรุฎากร กล่าวว่า แมลงวันตา หรืออาย ฟลาย (eye fly) เป็นแมลงขนาดเล็ก ประมาณ 1 - 2 มิลลิเมตร มีสีดำ แต่ละพื้นที่จะเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น ภาคใต้เรียก แมงโลม ภาคอีสาน เรียกแมลงหรี ทั้งที่เป็นคนละชนิดกับแมลงหรี

โดยแมลงดังกล่าวมักเกาะอยู่ตามสิ่งห้อยแขวน เช่น เชือกพลาสติก เชือกไนลอน หยากไย่ โยแมงมุม โม่บายเก๋า ๆ หรือแม้แต่สายไฟ พบแพร่กระจายทั่วไปและระบาดมากในบางพื้นที่ โดยชนิดที่พบในประเทศไทย คือ ไชป็นคูลินา ฟุนิโคลา (siphunculina funicola)

ดร.อุรุฎากร กล่าวต่อว่า แมลงวันตาก่อให้เกิดปัญหาทางสาธารณสุขกับประชาชน จะออกหากินในเวลากลางวัน พอพระอาทิตย์ตกดินก็จะหยุด ตอนกลางคืนจะเกาะอยู่ตามสิ่งห้อยแขวนทำให้มองเห็นสีดำเต็มไปหมด ที่ผ่านมามีการรายงานพบแมลงชนิดนี้ในต่างประเทศ แต่ยังไม่มียางานการศึกษาเรื่องนี้ในประเทศไทย ตนและคณะจึงได้ร่วมกันศึกษา พบว่าแมลงวันตาไม่ทำร้ายคนโดยการกัด แต่จะดูดกินสารคัดหลั่งจากคน และสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข แมว วัว

โดยเฉพาะบริเวณที่มีเนื้อเยื่ออ่อน ๆ เป็นอาหาร รวมถึงบริเวณที่เป็นแผล มีน้ำเลือด น้ำเหลือง หนอง น้ำลูกนัยน์ตา ปัญหาคือ ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แมลงวันตาสายพันธุ์เดียวกันที่ดูดกินสารคัดหลั่งต่าง ๆ เป็นตัวเมียเท่านั้น แต่สายพันธุ์เดียวกันในประเทศไทยพบว่าทั้งตัวผู้และตัวเมียล้วนกินเหยื่อ



“แผลที่แมลงวันตาเข้ามาดูดกินเลือด และน้ำเหลือง จะเป็นแผลเรื้อรัง รักษาไม่หายขาด หากเป็นช่วงที่มีการระบาดของโรคตาแดง แล้วแมลงวันชนิดนี้ไปกินสารคัดหลั่งที่ลูกนัยน์ตาของคนป่วย แล้วไปเกาะกินสารคัดหลั่งจากคนอื่น ๆ อีก ก็อาจจะทำให้โรคตาแดงระบาดได้ ทั้งนี้ เมื่อเก็บตัวอย่างเชื้อแบคทีเรียจากแมลงวันตาที่มาตอมแผล ตอมร่างกาย และจากสิ่งห้อยแขวนที่มัน เกาะอยู่ พบ

แบคทีเรียทั้งหมด 64 ชนิด ซึ่ง 36 ชนิดเป็นแบคทีเรียชนิดที่มีความเสี่ยงในการก่อโรคในระดับที่ 2 ตามประกาศของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งปกติแบคทีเรียก่อ

โรคจะมีระดับความเสี่ยงอยู่ 4 ระดับ ระดับ 4 เสี่ยงสูงสุดแล้ว ลดหลั่นลงไป แต่แบคทีเรียที่พบในแมลงวันตาอยู่ในระดับที่ 2 เช่น เอนเทอโรค็อกคัส สูโดโมนาส สแตปโตค็อกคัส สแตปฟีโลค็อกคัส”

หัวหน้าทีมวิจัยฯ กล่าวด้วยว่า ที่ผ่านมา ตนและคณะลงไปสำรวจแมลงวันตาในหลายพื้นที่ เช่น อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ภูเก็ต กระบี่ สุราษฎร์ธานี เนื่องจากแมลงชนิดนี้ไปก่อความรำคาญให้ผู้ใช้บริการรีสอร์ท สนามกอล์ฟ ส่วนในกรุงเทพฯ พบแมลงวันชนิดนี้เช่นกันแต่น้อยกว่า อาจเป็นเพราะสถานที่ไม่อำนวย ไม่ค่อยมีที่ห้อยแขวนให้แมลงวันตาเกาะ

สำหรับคนที่ต้องระวังคือ คนที่เป็นแผลตามร่างกาย เป็นโรคผิวหนัง โดยเฉพาะ เด็ก ๆ ต้องระวังไม่ให้แมลงวันตอมแผล เพราะเชื้อแบคทีเรียในตัวแมลงวันตาอาจจะเข้าไปที่แผล ทำให้แผลหายยาก ข้อแนะนำ คือ ควรกำจัดสิ่งห้อยแขวนที่อยู่ตามบ้านเรือน เช่น เชือก หยากใย ใยแมงมุม อย่างถูกวิธี ซึ่งหากพบแมลงชนิดนี้ ให้ใช้ยาฆ่าแมลงฉีดกำจัดได้

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องศึกษาต่อไป คือ แหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันตา เพื่อจะได้ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ไม่ให้แพร่ระบาด นอกจากนี้คงต้องศึกษาว่า แบคทีเรีย 36 ชนิดที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคนั้นเสี่ยงอย่างไรบ้าง



## ใบความรู้ เรื่อง ข่าว

### ความหมายของข่าว

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 190 ) ให้คำนิยามของข่าวว่า “คำบอกเล่าเรื่องราว ซึ่งโดยปกติมักเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ หรือเป็นที่น่าสนใจ”

ดรุณี หิรัญรักษ์ (2538 : 2) นักวิชาการ กล่าวถึงข่าวว่า คือ การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและได้อธิบายเพิ่มเติมว่าข่าวไม่จำเป็นต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใดเพราะเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นอาจจะเป็นข่าวได้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายปีมาแล้วอาจเป็นข่าวได้ถ้าสิ่งนั้นเพิ่งค้นพบ

ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา (2536 : 5) นักวิชาการได้ให้คำจำกัดความของข่าวว่า คือ รายงานข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นจากบุคคลระดับต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญ และเป็นที่น่าสนใจ อันมีผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคม

จากคำจำกัดความ จึงพอสรุปได้ว่า ข่าว คือ รายงานเหตุการณ์และข้อเท็จจริงที่น่าสนใจผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ

### โครงสร้างของข่าว

โครงสร้างของข่าวจากหนังสือพิมพ์ประกอบด้วย

1. หัวข่าว หรือ พาดหัวข่าว เป็นส่วนแรกของข่าวมีไว้เพื่อดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านติดตาม
2. ความนำข่าว เป็นข่าวข้อความที่สรุปเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นบางครั้งอาจไม่ครบถ้วนเพียงแต่กล่าวเป็นบางส่วน
3. ตัวข่าว เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์ โดยเรียงความสำคัญของเนื้อหาเป็นส่วนขยายความนำข่าวอย่างละเอียด
4. สรุป ส่วนท้ายของข่าวอาจจะมีการสรุปเหตุการณ์หรือไม่สรุปก็ได้

## ประเภทของข่าว

ข่าวมีมากมายหลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ซึ่ง พนม วรรณศิริ (2544: 31 - 48) ได้ใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทข่าว ดังนี้

### 1. แบ่งตามประเภทของข่าว

ข่าวที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อสังคมในระดับที่แตกต่างกันซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท

1.1 ข่าวหนัก เป็นข่าวที่สำคัญกับชีวิตประชาชน เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวการศึกษา ฯลฯ มักเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

1.2 ข่าวเบา เป็นข่าวที่เน้นอารมณ์ ผู้อ่านเกิดความพอใจ เบาสมอง เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา ข่าวตลกขบขัน ข่าวบันเทิง เมื่อเกิดแล้วผ่านไปอย่างรวดเร็วไม่กระทบต่อคนส่วนใหญ่

### 2. แบ่งตามเนื้อหาข่าว

การแบ่งประเภทข่าวตามเนื้อหา หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจแบ่งไว้ชัดเจน ซึ่งสามารถเปิดอ่านหรือติดตามได้ง่าย เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าววิทยาศาสตร์ ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา เป็นต้น ดังนี้

2.1 ข่าวการเมือง เป็นข่าวเกี่ยวกับกิจการบ้านเมือง การบริหารงานของรัฐบาล รัฐมนตรี ความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง หนังสือพิมพ์มักให้ความสนใจตีพิมพ์ไว้หน้าแรก

2.2 ข่าวศาล เป็นข่าวเกี่ยวกับการตัดสินคดีความ ข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งต่าง ที่มีการดำเนินคดีทางแพ่งและทางอาญา

2.3 ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวเกี่ยวกับการปล้น ฆาตกรรม การลักพาตัว การค้ายาเสพติด การค้าของเถื่อน เป็นต้น มักสะท้อนสภาพสังคม เป็นข่าวที่ประชาชนสนใจ

2.4 ข่าวเศรษฐกิจ เป็นข่าวเกี่ยวกับธุรกิจ อุตสาหกรรม การเงิน การธนาคาร การเกษตร แรงงานและ การคมนาคม ฯลฯ

2.5 ข่าววิทยาศาสตร์และการศึกษา เป็นข่าวเกี่ยวกับครูอาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ มักให้ความสนใจข่าวประเภทนี้เป็นพิเศษ หนังสือพิมพ์มักจัดสรรหน้าไว้เฉพาะสำหรับการศึกษาและวิทยาศาสตร์

2.6 ข่าวประชุม เป็นข่าวที่มีผลต่อประชาชนต่อประชาชนโดยตรง เช่นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิก ผู้นำประเทศต่าง ๆ การประชุมที่มีเรื่องสำคัญที่ประชาชนให้ความสนใจ

2.7 ข่าวอุบัติเหตุ เพลิงไหม้ และภัยพิบัติ ซึ่งมักเกิดขึ้นบ่อยครั้งมีผู้เสียชีวิตและทรัพย์สิน การรายงานข่าวทำให้ประชาชนระมัดระวังมากขึ้น เป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจ

2.8 ข่าวกีฬา เป็นการรายงานข่าวที่เกี่ยวกับวงการกีฬา การแข่งขันฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ หนังสือพิมพ์มักจัดหน้าพิเศษไว้เพราะคนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

2.9 ชาวสังคมและสตรี เป็นชาวที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมของคนที่มีชื่อเสียงหรือมีลักษณะเด่นในสังคม ชาวในวงการสังคมชั้นสูง ย่อมเป็นที่สนใจของคนทั่วไป เช่น ประภวณางาม การจัดบ้าน การเลี้ยงเด็ก ความงาม การกุศลต่าง ๆ

2.10 ชาวบันเทิง เป็นชาวให้ความบันเทิง ประชาชนมักติดตามความเคลื่อนไหวของดาราที่ชื่นชอบ ผลงานใหม่ ๆ การเปิดการแสดง เป็นชาวเบา

### 3. แบ่งตามภูมิภาคของชาว

การแบ่งชาวตามภูมิภาคซึ่งสื่อมวลชนบางประเภทแบ่งดังนี้

3.1 ชาวท้องถิ่น มักเป็นรายงานชาวท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัด เช่น หนังสือพิมพ์ของจังหวัด หรือหนังสือพิมพ์ทั่วไปก็มีการรายงานที่เกิดขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ นอกเหนือกรุงเทพมหานคร

3.2 ชาวภูมิภาค เป็นชาวที่เกิดขึ้นในอาณาเขตที่กว้างขวางกว่าชาวท้องถิ่น สำหรับหนังสือพิมพ์มักจัดไว้เฉพาะ เช่น ชาวภาคกลาง ชาวภาคเหนือ ชาวภาคใต้ เป็นต้น

3.3 ชาวในประเทศ เป็นชาวรวม ๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ เช่น ชาวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม

3.4 ชาวต่างประเทศ เป็นชาวที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ มักเป็นชาวที่น่าสนใจในประเทศ ใกล้เคียงหรือชาวที่กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ เช่น การขึ้นราคาน้ำมันของกลุ่มโอเปค จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงสรุปความรู้เรื่องชาวได้ดังนี้

#### 1. การแบ่งตามประเภทของชาว

1.1 ชาวหนัก

1.2 ชาวเบา

#### 2. การแบ่งตามเนื้อหาชาว

2.1 ชาวการเมือง

2.2 ชาวศาล

2.3 ชาวอาชญากรรม

2.4 ชาวเศรษฐกิจ

2.5 ชาววิทยาศาสตร์และการศึกษา

2.6 ชาวประชุม

2.7 ชาวอุบัติเหตุ เพลงใหม่และภัยพิบัติ

2.8 ชาวกีฬา

2.9 ชาวสังคมและสตรี

2.10 ชาวบันเทิง

### 3. แบ่งตามภูมิภาคของข่าว

- 3.1 ข่าวท้องถิ่น
- 3.2 ข่าวภูมิภาค
- 3.3 ข่าวในประเทศ
- 3.4 ข่าวต่างประเทศ

### หลักการอ่านและพิจารณาข่าว

พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช และคณะ (2548: 62 – 65) กล่าวว่าในการอ่านข่าวควรพิจารณาตามองค์ประกอบของข่าว ดังนี้

1. พิจารณาพาดหัวข่าว การพิจารณาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์เป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าว หากสังเกตการพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์จะพบว่า ส่วนสำคัญที่สุดของข่าวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนที่สำคัญรองลงมา จะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงมาตามลำดับ ดังนั้น ในการอ่านและพิจารณาข่าว ควรอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ก่อน แล้วจึงอ่านพาดหัวข่าวย่อย

2. พิจารณาความน่า เมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวข่าวและทราบเรื่องราวสั้น ๆ ของข่าวนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการอ่านและพิจารณาความน่า ซึ่งจะสรุปเรื่องราวของข่าว โดยขยายความหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวข่าว หากผู้เขียนข่าวสามารถเขียนความน่าได้ชัดเจน และผู้อ่านมีเวลาในการอ่านน้อย หรือต้องประหยัดเวลาในการอ่านก็อาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนเนื้อข่าวต่อไป

3. พิจารณาเนื้อข่าว เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้หากทราบเรื่องย่อของข่าวจาก ความน่าแล้ว เนื้อข่าวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ซึ่งอาจพบว่าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ข้อมูลของข่าวแตกต่างกัน เพราะผู้เขียนข่าวต้องนำเสนอข่าวให้ทันเวลา หากเราสนใจข่าวใดเป็นพิเศษก็ควรติดตามอ่านเนื้อข่าว

จากหนังสือพิมพ์หลายฉบับเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของข่าว และคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

4. พิจารณาการใช้สำนวนภาษา เมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษาในการเขียนข่าวจะพบว่ามีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในการเขียนสะกดคำการใช้คำย่อการใช้คำผิดระดับ การใช้คำแสลงการวาง ส่วนขยายไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะการจัดทำหนังสือพิมพ์เป็นกระบวนการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันเวลาขาย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีค่าเฉพาะวันนี้เท่านั้น พอวันรุ่งขึ้นก็จะมีใครสนใจอ่านข่าวจึงเป็นวรรณกรรมรีบเร่งเพราะฉะนั้นในการอ่านข่าวจึงต้องพิจารณาการใช้ภาษาตามลักษณะของภาษาข่าว ที่ไม่ถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

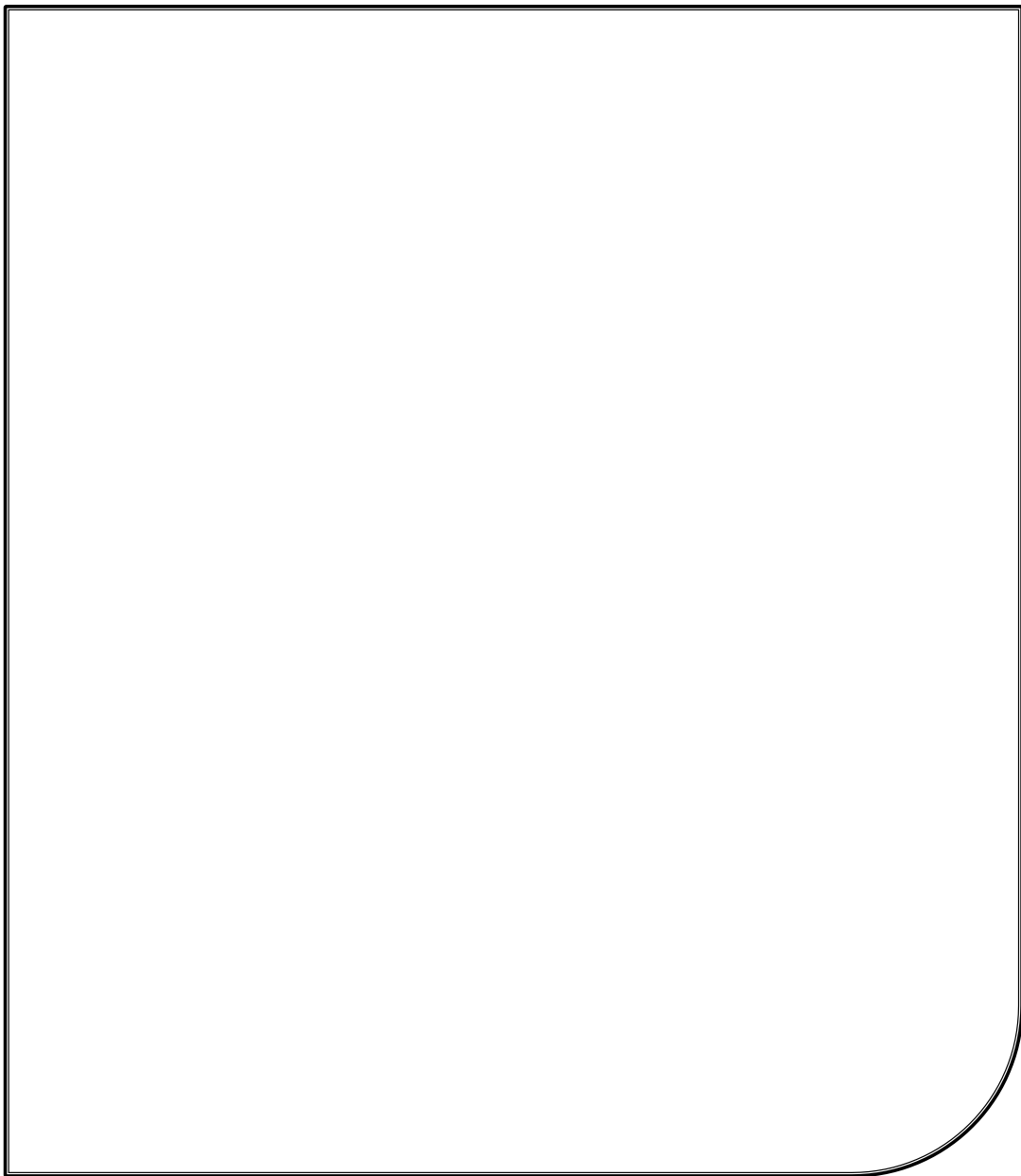


ชื่อ - สกุล.....ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน KWL PLUS

เรื่อง การอ่านสรุปความ เรื่อง แมลงวันตาอันตราย ผลวิจัยก่อโรค 36 ชนิด

คำชี้แจง กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดจากข้อมูลข่าวเรื่อง



## แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

### การปฏิบัติงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตามรายการที่สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

กลุ่มที่.....

ที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																		
		ความร่วมมือ				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				ความ ตั้งใจ ในการทำงาน				รวม		
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		20	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....  
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

**แบบประเมินการอ่านสรุปความ**  
**โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS**

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตามรายการที่สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

กลุ่มที่.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																		
		การอ่าน สรุปความ				อักขรวิธี				ความเป็น ระเบียบ				แผนผัง ความคิด				รวม		
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		20	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....  
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....



## ข่าว

### เรื่อง “ภัยร้ายบนอินเทอร์เน็ต ทำเด็กซึ่มเศร้าวอยู่ในโลกความฝัน”



เปิดเผยผลการศึกษาผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนไทย ชี้ชัด เด็กและเยาวชน ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการบันเทิงมากที่สุด ขณะที่ผลกระทบด้านสังคม ไม่ค่อยรู้เรื่องภายนอก ไม่คุยกับคนรอบข้าง ซึ่มเศร้าวอยู่ในโลกความฝันของตัวเอง

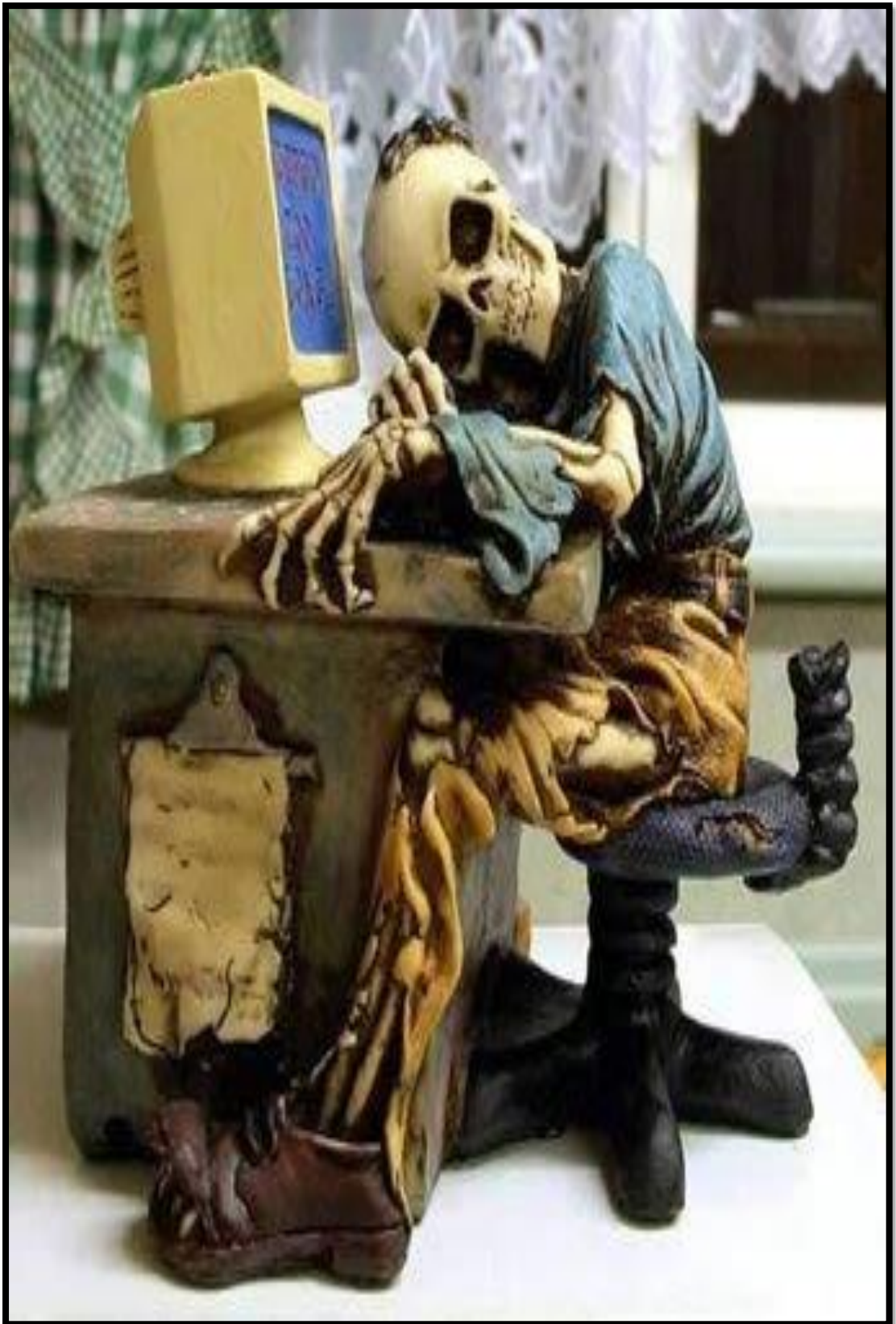
น.ส.ประพิมพ์พรรณ สุวรรณภรณ์ นักพัฒนาสังคม สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพพิทักษ์เด็กและเยาวชน กล่าวว่าการศึกษา เรื่องผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนไทย กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร ร่วมกับ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาพฤติกรรมมารับข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนทั้ง ด้านการศึกษา ด้านบันเทิง ด้านลบ และด้านธุรกิจ/ซื้อขาย รวมถึงความสัมพันธ์ของผล ต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต กับกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,584 คน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมมารับสื่ออินเทอร์เน็ตบันเทิงมากที่สุด ได้แก่ รับข่าวสาร พูดคุยติดต่อเพื่อน ดูหนังฟังเพลง เสนอความคิดเห็นในกระทู้ต่าง ๆ รองลงมาด้านการศึกษา ได้แก่ เพื่อส่งงานให้อาจารย์ทางอีเมล หาข้อมูลในการเรียนหรือเตรียมตัวสอบ ค้นคว้าผ่านห้องสมุดดิจิทัล และแลกเปลี่ยนข่าวสารการเรียนกับเพื่อน ด้านธุรกิจ/ซื้อขาย ได้แก่ ติดต่อธุรกิจ ซื้อขายสินค้า หาข้อมูลสินค้า ทำธุรกรรมการเงิน จ่ายค่าสินค้าและบริการต่าง ๆ หาข้อมูลเพื่อการทำงานด้านลบ ได้แก่ ดูเรื่องต่าง ๆ ที่ตอบสนองอารมณ์ทางเพศ ดูคลิปวิดีโอหรือภาพโป๊เปลือย ค้นข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นของต้องห้าม นิินทาหรือด่าว่ากัน สื่อสารกับเพื่อนในเรื่องที่ไม่อยากให้ผู้ใหญ่รู้ ใช้เพื่อการพนัน เล่นเกมออนไลน์เพื่อการเอาชนะและความสนใจผลจากการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อ สุขภาพจิตทางบวกของเด็กและเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น เข้าใจและพอใจ

กับชีวิตของตนเอง มีความสุขกับสิ่งที่ทำแต่ละวัน สามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีความมุ่งมั่นในการทำภารกิจต่าง ๆ รู้สึกสนุก เพลิดเพลินใจ สุขภาพกาย ในทางลบ ได้แก่ ทำให้อ่อนล้า สายตา สายตาสั้นลง ตาตาย เมื่อยแขน ปวดศีรษะ มีนศีรษะ ปวดก้นกบ หลัง ไหล่ กล้ามเนื้อมือและนิ้ว ร่างกายเมื่อยล้า อ่อนเพลีย สิ้นเวลาทานอาหารจนปวดท้อง เพลินจนไม่ได้เข้าห้องน้ำ ทำให้มีผลต่อระบบขับถ่าย สุขภาพจิตในทางลบ ได้แก่ ทำให้รู้สึกเศร้าโดยไม่ทราบสาเหตุ ไม่สามารถควบคุมสภาพจิตใจตนเองได้ หงุดหงิดกังวลใจกับเรื่องเล็กน้อย ทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทัน ความสัมพันธ์กับคนรอบข้างลดลง เบื่อหน่ายท้อแท้กับการดำเนินชีวิต

น.ส.ประพิมพ์พรรณ กล่าวว่า การใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนยังเกิดผลกระทบด้านสังคม คือ ถูกหลอก เกิดอาชญากรรมเจอคนที่พูดไม่รู้สึกละอาย ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น อยากไปเจอเพื่อน ๆ น้อยลง รู้จักแต่คนที่เล่นเกมที่รุนแรง อยู่ในโลกความฝัน ทำให้ไม่ค่อยรู้เรื่องภายนอก ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อแม่ ไม่คุยกับคนรอบข้าง บางทีทำให้ทะเลาะกันเพราะมีความคิดเห็นต่างกัน อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนยังแสดงความเห็นในการจัดการเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เช่น ควรมีกฎหมายสั่งปิดปราบปราม เพื่อการสร้างสื่อที่ดีต่อสังคม ออกมาตรการควบคุมอายุผู้เข้าชม รมรงค์ให้ผู้คนรู้จักละเอียดใจที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเว็บไซต์เหล่านั้น หรือมีขั้นตอนการลงทะเบียน คอยตรวจสอบ เว็บไซต์ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลมากขึ้น เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและการละเมิดโดยการนำภาพคนอื่นมาตัดต่อให้เกิดความเสียหาย ผู้ปกครองควรดูแลบุตรหลานด้วยไม่ใช่ปล่อยให้เล่นเพลิน

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากงานวิจัยครั้งนี้ คือ ให้นักเรียนที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งพบว่าเนื้อหาที่มีอยู่มากกว่า 1,000 ล้านเว็บไซต์ทั่วโลกมีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และที่ก่อให้เกิดโทษ จึงควรมีมาตรการที่เข้มงวด มีประสิทธิภาพในการจัดการและป้องกันปัญหาที่เกิดจากอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะด้านเนื้อหา หรือรูปภาพต่าง ๆ โดยการออกข้อบังคับเพื่อปราบปรามสิ่งยั่วยู่ที่อาจจะมีอยู่มากเกินไปในสังคมไทย







แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ

### แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ

#### คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ข้อสอบเป็นแบบปรนัยมีทั้งหมด 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ข้อ ก ข ค ง ซึ่งมีคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

#### อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 3

งานเล็กมาถึงมือ	อย่ามัวถือไม่สำคัญ
ตั้งใจทำฉับพลัน	ให้สำเร็จเสร็จด้วยดี
เหมือนอิฐแผ่นน้อยน้อย	เรียงเรียบร้อยดูเข้าที่
ต่อเติมเสริมทวี	เป็นอาคารตระหง่านงาม

1. บทร้อยกรองนี้ ผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่ออะไร
  - ก. ให้เห็นความสำคัญของงานเล็ก ๆ
  - ข. ให้เห็นความสำคัญเฉพาะงานใหญ่ๆ
  - ค. ให้เห็นความสำคัญของงานทุกอย่าง
  - ง. ให้เริ่มต้นทำงานเล็ก ๆ ก่อน แล้วค่อยไปทำงานใหญ่
2. นักเรียนเห็นด้วยกับบทร้อยกรองนี้หรือไม่ อย่างไร
  - ก. เห็นด้วย เพราะการทำงานต้องเริ่มจากศูนย์เสมอ
  - ข. เห็นด้วย เพราะการตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด ย่อมได้รับผลดีตอบแทน
  - ค. ไม่เห็นด้วย เพราะการทำงานใหญ่ๆ มีโอกาสแสดงความสามารถมากกว่างานเล็ก ๆ
  - ง. ไม่เห็นด้วย เพราะเราต้องเลือกทำงานตามความสามารถ จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิต



### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7 – 9

บางสิ่งมีค่าโดยไม่มีราคาและบางสิ่งมีราคาโดยไม่มีค่า แต่ทั้ง “ค่า” และ “ราคา” ล้วนแต่เป็นคำที่โลกสมมติขึ้น จะต่างกันก็ตรงที่ว่า เมื่อพูดถึง “ราคา” เราสัมผัสหรือวัดได้ด้วยเงิน แต่เมื่อพูดถึง “ค่า” เราวัดและสัมผัสมันได้ด้วยใจ ด้วยความรู้สึก บางครั้งดอกไม้เล็ก ๆ ริมทางหรือน้ำเย็นๆ สักขันที่หยิบยื่นด้วยใจก็เป็นสิ่งที่มีราคาต่อผู้รับอย่างประมาณมิได้ แม้มันจะไม่มีราคาค่างวด ตรงกันข้าม สุรานอกจิบละสองหมื่น ขวดละสองแสนอย่างที่เป็นข่าว แม้มันจะมีราคาสูงยิ่ง แต่ก็ไม่น่าไขว่ถามจะเป็ยด้วย “ค่า” ที่สัมผัสได้ สักเสี้ยวหนึ่งของน้ำเย็นหนึ่งขันที่ไม่มีราคานั้น

ในสังคมที่วัดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วย “ราคา” เราจะพบว่าบุคคลที่มีราคาโดยไม่มีค่า และบุคคลที่มีค่าโดยไม่มีราคานั้น มีให้เห็นได้เกลื่อนกลาด จะเจ็บปวดอยู่บ้างก็ตรงที่คนที่มีราคานั้นเป็นที่ยอมรับมากกว่าคนที่ไม่มีค่า คนที่มีความรู้สูง ๆ ชนิดที่สามารถขายความรู้ ความชำนาญได้ในราคาดีเป็นเงินเดือน เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นที่ชื่นชมอยากจะทำเอาเป็นเยี่ยงอย่าง โดยไม่มีคำถามว่า ความรู้ราคาแพงหรือผลงานราคาแพงเหล่านั้น ทำให้คนผู้นั้นมี “ค่า” ได้จริงหรือไม่ ในขณะเดียวกัน บุคคลที่มีค่า แต่ไม่มีราคา เพราะไม่เคยขายความคิดหรือหลักการ แม้มันมีผู้พยายามซื้ออยู่ตลอดเวลา ก็ตามนั้น เป็นบุคคลที่สังคมเราตระหนักถึงมากน้อยแค่ไหน ในเมื่อ “ค่า” ในยุคสมัยนี้สับสนปนเปวด้ค่าด้วยราคาของเงินทั้งสิ้น

### 7. จากเนื้อเรื่อง การวัดค่าของคน อยู่ที่ใด

ก. ค่าของคนอยู่ที่ใจ

ข. ค่าของคนอยู่ที่ผลงาน

ค. ค่าของคนอยู่ที่ความดี

ง. ค่าของคนอยู่ที่หลักการ

### 8. นักเรียนคิดว่าแนวคิดของผู้เขียนน่าเชื่อถือหรือไม่

ก. น่าเชื่อถือ เพราะผู้เขียนเสนอข้อเท็จจริง

ข. น่าเชื่อถือ เพราะเป็นเรื่องจริง ซึ่งพบได้ในสังคมทั่วไป

ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นเพียงความคิดเห็นส่วนตัว

ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะข้อสนับสนุนไม่ชัดเจน

### 9. จากเรื่อง ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

ก. ค่าที่ไม่มีราคา

ข. ราคาหรือจะสู้ค่า

ค. ระหว่างค่ากับราคา

ง. ค่าของใจ ราคาของเงิน



## อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 10 - 13

บรรพบุรุษของไทยแต่โบราณ	ปกบ้านป้องเมืองคุ้มเหย้า
เสียเลือดเสียเนื้อมิใช่เบา	หน้าที่เรารักษาสืบไป
ลูกหลานเหลนโหลนภายหน้า	จะได้มีพสุธาอาศัย
อนาคตจะต้องมีประเทศไทย	มียอมให้ผู้ใดมาทำลาย
ถึงฆ่าล้างโคตรก็ไม่หวั่น	จะสู้กันไม่หลบหนีหาย
สู้ตรงนี้สู้ที่นั่นสู้จนตาย	ถึงเป็นคนสุดท้ายก็ลงดู
บ้านเมืองเราเราต้องรักษา	อยากทำลายเชิญมาเราสู้
เกียรติศักดิ์ของเราเราเชิดชู	เราสู้ไม่ถอยจนก้าวเดียว

## 10. จุดประสงค์ของบทประพันธ์นี้คือข้อใด

- ก. ให้รักษาเกียรติด้วยชีวิต
- ข. ให้รักษามรดกไว้ให้ลูกหลาน
- ค. ให้รักษาประเทศชาติด้วยชีวิต
- ง. ให้เป็นนักต่อสู้ที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว

## 11. บทประพันธ์ที่ว่า “อนาคตจะต้องมีประเทศไทย” หมายความว่าอย่างไร

- ก. ประเทศไทยจะต้องคงเอกราชไว้ได้ตลอดไป
- ข. เราจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้หากประเทศไทยถูกทำลาย
- ค. ประเทศไทยจะต้องเจริญยิ่งใหญ่ในเวลาข้างหน้า
- ง. ความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยเป็นความหวังของเรา

## 12. บทประพันธ์ที่ว่า “สู้ตรงนี้สู้ที่นั่นสู้จนตาย” หมายความว่าอย่างไร

- ก. ต้องต่อสู้บ้านเมืองโดยไม่เห็นแก่ชีวิต
- ข. ต้องต่อสู้ป้องกันบ้านเมืองไว้ด้วยชีวิต
- ค. ต้องต่อสู้บ้านเมืองจนตัวตายบนแผ่นดิน
- ง. ต้องต่อสู้บ้านเมืองโดยไม่ถอยหนี ถึงแม้จะต้องตาย

## 13. นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดเราจึงต้องรักษาเอกราชของประเทศชาติไว้

- ก. เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลาน
- ข. เพื่อแสดงศักดิ์ศรีของคนไทย
- ค. เพื่อแสดงความเป็นนักสู้ที่ไม่กลัวความตาย
- ง. เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษที่ปกป้องบ้านเมืองไว้ด้วยชีวิต

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

กระจกเงาเราส่องมองเป็นนิจ แต่ดวงจิตมีค่ากว่าเป็นกอง	คอยเฟ่งพิศดวงหน้าอย่าให้หมอง ไม่ควรส่องกระจกบ้างหรืออย่างไร
--	--

14. ข้อใดสรุปความ ของบทประพันธ์นี้ได้ถูกต้อง

- ก. ส่องกระจกเพื่อความแจ่มใส
- ข. ควรส่องกระจกให้เป็นประจำ
- ค. คนส่องกระจกเพื่อดูหน้าให้มองใส แต่ไม่มีใครส่องดวงจิต
- ง. เราควรส่องกระจกและส่องจิตใจให้สะอาดมองใสเช่นกัน

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 15 – 17

“...เราทั้งหลายอย่าคบเพื่อนเกรเลย อย่าคบคนต่ำช้าเลย มีแต่จะพาให้เสียคนเท่านั้น คนที่คบคนพาล ประพฤติตามคนพาล ก็ต้องเสียใจไปนาน การอยู่ร่วมกับคนพาลเป็นทุกข์ เหมือนกับอยู่กับศัตรู ดังนั้น จึงไม่ควรคบคนพาล”

15. จุดประสงค์ของเนื้อความนี้ คือเรื่องใด

- ก. การหลีกเลี่ยงศัตรู
- ข. การประพฤติดน
- ค. การอยู่ร่วมกับผู้อื่น
- ง. การเลือกคบเพื่อน

16. น้ำเสียงของผู้พูดเป็นเช่นไร

- ก. เยาะเย้ย
- ข. เป็นห่วงเป็นใย
- ค. ยกย่องชมเชย
- ง. เห็นอกเห็นใจ

17. ข้อความที่ว่า “การอยู่ร่วมกับคนพาลเป็นทุกข์ เหมือนกับอยู่กับศัตรู” หมายความว่าอย่างไร

- ก. การอยู่ร่วมกันต้องรักกัน
- ข. เพื่อนที่รักกันต้องคอยเตือนกัน
- ค. การมีเพื่อนไม่ดีมีแต่ความเดือดร้อน
- ง. เพื่อนที่มีแต่ความทุกข์เหมือนเพื่อนที่เป็นศัตรูกับเรา

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 19

ทรัพย์สินที่เสียไปแล้ว อาจหาได้ใหม่ด้วยความเพียร ความรู้ที่เสื่อมไปแล้ว อาจบำรุงได้อีก ด้วยการเล่าเรียน ความสำราญอันตรธานไปแล้ว อาจทำให้เกิดได้อีกด้วยรู้ประมาณในการบริโภค แลกินยา ส่วนเวลาที่เสียไปแล้วล่วงไปเลยเรียกเอาคืนไม่ได้

#### 18. จุดประสงค์ของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. ธรรมชาติของกาลเวลา  
ข. สิ่งที่เรียกคืนมาไม่ได้  
ค. สิ่งที่มาดเชยไม่ได้  
ง. เวลาเป็นของมีค่า

#### 19. จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร

- ก. ให้ตระหนักในความสำคัญของเวลา  
ข. ให้ทำใจกับการเปลี่ยนแปลง  
ค. ให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์  
ง. ให้เข้าใจธรรมชาติและใช้ชีวิตให้คุ้มค่า

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20 - 22

นายแพทย์โสภณ เมฆธน อธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่าประเทศไทยยังไม่สามารถขับเคลื่อนการใช้หน้ากากป้องกันโรคได้สำเร็จ ปัจจุบันสังคมไทย คนไทยไม่คุ้นชินกับการใส่หน้ากากป้องกันโรค ใส่แล้วอึดอัด อาย กลัวถูกสังคมรังเกียจ ซึ่งปัจจุบันวิถีชีวิตของคนและระบบนิเวศของโลกเปลี่ยนแปลงไปมาก มีโรคติดต่อระบบทางเดินลมหายใจ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น แม้ระบบสาธารณสุขจะมีความพร้อมเพียงใด แต่หากประชาชนไม่เห็นความสำคัญและขาดความร่วมมือร่วมใจ ก็ยากที่จะรับมือกับโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ประชาชนจึงควรตื่นตัวในการป้องกันโรคทั้งให้แก่ตนเองและครอบครัวให้ปลอดภัยจากโรค ทุกคนต้องร่วมกันสร้างค่านิยมใหม่ ให้การใส่หน้ากากป้องกันโรคเมื่อป่วยเป็นหวัดหรือโรคติดต่อทางเดินลมหายใจอื่น ๆ ไม่ใช่เรื่องน่าอาย แต่เป็นการแสดงความใส่ใจและห่วงใยต่อคนรอบข้าง ในระยะแรกอาจเห็นเป็นเรื่องแปลก แต่เมื่อเวลาผ่านไปผู้คนส่วนใหญ่ใช้จะกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา การที่ไอจามโดยไม่ปิดปากหรือไม่ใส่หน้ากากป้องกันโรคจะเป็นเรื่อง ที่น่าอายมากกว่า

20. จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร

- ก. ให้สังคมไทยคุ้นเคยกับการใส่หน้ากากอนามัย
- ข. ให้สังคมไทยไม่รังเกียจคนที่ใส่หน้ากากอนามัย
- ค. ให้คนไทยใส่หน้ากากเพื่อเป็นค่านิยมในสังคมอนามัย
- ง. ให้คนไทยทำอย่างประเทศอื่นที่มีการใส่หน้ากากอนามัย

21. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ของข้อความนี้

- ก. ดำเนินให้เกิดความสำนึก
- ข. ประชดให้เกิดความตระหนัก
- ค. ชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหา
- ง. บอกสภาพความเป็นอยู่

22. จากบทอ่านนี้ ข้อความใดไม่ได้กล่าวถึง

- ก. สาเหตุที่คนประชาชนต้องใส่หน้ากาก
- ข. วิธีการขับเคลื่อนให้ประชาชนใส่หน้ากาก
- ค. ความรู้สึกของประชาชนเมื่อใส่หน้ากาก
- ง. ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการใส่หน้ากากอนามัย

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ถึงกรรมจักอยู่ได้	ฉันทิ พระเอย
กรรมบ่มีมีใคร	ฆ่าข้า
กุศลส่งสนองไป	ถึงที่ สุขนา
บาปส่งจำตกข้า	ช่วยได้ฉันทิ

23. บทประพันธ์นี้ ให้คุณค่ากับผู้อ่านในเรื่องใด

- ก. ช่วยสร้างจินตนาการให้แก่ผู้อ่าน
- ข. สร้างอารมณ์เศร้าสลดใจแก่ผู้อ่าน
- ค. ให้ผู้อ่านตระหนักและเข้าใจชีวิต
- ง. ให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านในการประพฤติปฏิบัติตน

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม 24 - 26

จริงหรือที่เรากำลังนับถอยหลังสู่วันสิ้นโลก จริงหรือที่โลกกำลังพบกับภัยพิบัติร้ายแรงขนาดที่เรียกได้ว่า เป็นอภิมหันตภัย และอาจมีหลายคนตั้งคำถามว่า โลกพร้อมแล้วหรือยังที่จะรับมือกับมหันตภัยใหญ่ที่กำลังทวีความรุนแรงถึงขั้น บ่อยขึ้น และร้ายแรงเพิ่มมากขึ้น

แต่จะจริงหรือไม่อย่างไร จะเกิดมหันตภัยพิบัติร้ายแรงแค่ไหน เรื่อยามัวตั้งคำถามอยู่อย่างเดียว โดยไม่ลงมือทำอะไรเลย เพราะแค่ประเทศไทยเจอปัญหาน้ำท่วมใหญ่ในปี พ.ศ.2554 ถึงขนาดที่น้ำท่วมกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทยได้ เราก็คงเรียนรู้กันแล้วว่า เรายังมีความไม่พร้อมอีกมากในการรับมือกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

#### 24. จุดประสงค์ของเรื่องคือข้อใด

ก. ความรู้เรื่อง วันสิ้นโลก

ข. ปัญหาน้ำท่วมในประเทศไทย

ค. ความไม่พร้อมในการแก้ปัญหาน้ำท่วม

ง. การเตรียมตัวรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติ

#### 25. จากเรื่องคำว่า “มหันตภัย” หมายถึงอะไร

ก. ภัยที่ร้ายแรง

ข. ภัยที่กำลังมาถึง

ค. ภัยธรรมชาติ

ง. ภัยที่ต้องประสบ

#### 26. จากเรื่องผู้เขียน ต้องการให้เห็นความสำคัญในเรื่องใด

ก. ภัยพิบัติกำลังจะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้

ข. ภัยพิบัติมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

ค. ปัญหาน้ำท่วมในปี พ.ศ.2554 เป็นบทเรียนของคนไทย

ง. ทุกคนในประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติก่อนที่จะสายเกินไป

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ห้องฟุ้งงาสี่ทองอร่ามตาทอดยาวไกลสุดขอบฟ้า เคยคิดบ้างหรือไม่ว่าถ้าจะมาเป็นข้าวแต่ละเม็ดให้ได้รับประทานในทุกวันนี้ ชาวนาไทยผู้ได้ชื่อว่าเป็น “กระดูกสันหลังของชาติ” ต้องลำบากและเสียหยาดเหงื่อมาสักกี่หยดกว่าจะได้ข้าวแต่ละเม็ดมาให้เราได้รับประทานเพื่อประทังชีวิต แต่น้อยคนนักที่จะแลเห็นความสำคัญของพวกเขาเหล่านี้ เคยคิดหรือไม่ว่า ถ้าหากวันหนึ่งไม่มีชาวนาแล้วจะเอาข้าวที่ไหนกิน เราจะอยู่ได้อย่างไร ฉะนั้นวันนี้ถึงเวลาแล้วที่เราทุกคนจะต้องตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของข้าว

### 27. จุดประสงค์ของข้อความนี้คือข้อใด

- ก. อธิบายความเป็นมาของข้าว
- ข. บรรยายความยากลำบากของชาวนา
- ค. ให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของข้าว
- ง. ให้ความรู้เกี่ยวกับคำว่า “กระดูกสันหลังของชาติ”

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 29

เราควรที่จะลดหรือหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสชาติเค็ม เนื่องจากการรับประทานอาหารที่มีรสชาติเค็มจัดนั้นมีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคไตได้ และที่สำคัญทุกครั้งที่บริโภคอาหารต่าง ๆ ควรอ่านฉลากบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ทราบคุณค่าทางโภชนาการของอาหารที่เราได้รับ เพื่อจะได้ระมัดระวังการควบคุมปริมาณโซเดียมที่ไม่มากเกินไป และส่งผลเสียต่อร่างกายภายหลัง

### 28. จากเรื่อง ใครน่าจะมีอัตราเสี่ยงต่อการเป็นโรคไตน้อยที่สุด

- ก. รัศมีจะรับประทานกล้วยเดี่ยวโดยไม่ใส่เครื่องปรุง
- ข. สุขใจชอบรับประทานเกลือที่คลุกอยู่ในมันฝรั่งทอด
- ค. ดวงใจเติมน้ำปลาเพิ่มในอาหารทุกมื้อ มีอละ 1 ช้อนชา
- ง. ปณิตารับประทานอาหารทะเลแปรรูปทุกวัน โดยเฉพาะปลาหูเค็มตากแห้ง

### 29. ถ้าหากเรารับประทานอาหารหลักโภชนาการ นักเรียนคิดว่าร่างกายของเราจะได้รับประโยชน์ข้อใดมากที่สุด

- ก. อายุยืนมากขึ้น
- ข. สุขภาพจิตร่าเริงแจ่มใส
- ค. ร่างกายเจริญเติบโต มีความต้านทานโรคสูง
- ง. ร่างกายมีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 30 – 32

น้ำมัน หรือที่เรียกกันว่า น้ำมันปิโตรเลียม เป็นของเหลวชั้นมีสีเหลืองอ่อนไปจนถึงสีดำ พบอยู่ในชั้นหินใต้ผิวโลก คำว่า ปิโตรเลียม มีความหมายโดยตรงว่า น้ำมันหิน น้ำมันเกิดจากการสลายตัวของซากพืชและซากสัตว์ทับถมกันมาเป็นเวลาหลายล้านปี พืชและสัตว์เหล่านั้นล้วนเป็นสิ่งมีชีวิตในทะเลที่มีขนาดเล็กมาก เมื่อตายลงก็กลายเป็นซากทับถมกันอยู่บริเวณก้นทะเล บางแห่งซากพืชและซากสัตว์จะถูกฝังลงไปใต้ชั้นทราย โคลน และหิน ทำให้อากาศเข้าไปไม่ถึง ซากพืชและซากสัตว์ดังกล่าวจึงเน่าเปื่อยช้า เมื่อกาลเวลาผ่านไปเศษหิน ดิน ทราย ก็จะตกตะกอนอยู่บริเวณก้นทะเลเป็นชั้น ๆ หลายชั้น ชั้นที่มีอายุมากจะเริ่มแข็งตัวเป็นหินตะกอนก่อน

การเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลกและความดันจากชั้นที่อยู่ข้างบนจะทำให้ซากพืชและซากสัตว์เหล่านั้นเกิดการเปลี่ยนแปลง ซากเหล่านั้นจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นหยดน้ำมันอย่างช้า ๆ หยดน้ำมันจะไหลไปตามร่องหินแล้วไปขังรวมกัน ทำให้เกิดเป็นแหล่งน้ำมันซึ่งอยู่ในชั้นใต้ดิน วิธีการขุดเจาะน้ำมันเพื่อนำขึ้นมาใช้ จะต้องเจาะหรือขุดลงไปจนถึงแหล่งที่น้ำมันขังอยู่ แล้วจึงนำน้ำมันขึ้นมาบนผิวโลก เมื่อนำน้ำมันไปเข้าโรงกลั่นก็จะถูกแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้แก่ น้ำมันรถยนต์ น้ำมันดีเซล น้ำมันก๊าด น้ำมันเตา เป็นต้น

ปัจจุบันมนุษย์ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติชนิดนี้เป็นอย่างมาก มนุษย์ใช้น้ำมันเป็นแหล่งพลังงานและเป็นเชื้อเพลิงให้แก่ยานพาหนะ นอกจากนี้ยังสามารถนำบางส่วนของน้ำมันมาใช้ทำพลาสติกสีทาบ้าน ยารักษาโรค และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ การเกิดน้ำมัน ต้องใช้เวลาหลายล้านปี น้ำมันเป็นเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ไม่มีวิธีใดที่จะทำให้ น้ำมันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คนใช้น้ำมันหมดเปลืองอย่างรวดเร็ว เชื่อว่าต่อไปน้ำมันก็จะหมดลงอย่างแน่นอน คนคงต้องหันไปใช้พลังงานอื่นแทน ดังนั้นจึงควรช่วยกันใช้น้ำมันอย่างประหยัดก่อนที่จะไม่มีน้ำมันให้ใช้อีกต่อไป

### 30. น้ำมันปิโตรเลียมมีสีอะไร

ก. สีฟ้าอ่อนไปจนถึงสีดำ

ข. สีแดงอ่อนไปจนถึงสีดำ

ค. สีเขียวอ่อนไปจนถึงสีดำ

ง. สีเหลืองอ่อนไปจนถึงสีดำ

### 31. เราจะได้น้ำมันรถยนต์มาใช้หลังจากเกิดเหตุการณ์ใด

ก. หลังจากนำน้ำมันไปเข้าโรงกลั่น

ข. หลังจากหินดินทรายตกตะกอน

ค. หลังจากซากพืชซากสัตว์เน่าเปื่อย

ง. หลังจากขุดเจาะน้ำมันจากชั้นใต้ดิน

### 32. บุคคลใดต่อไปนี้มีวิธีการประหยัดน้ำมันมากที่สุด

- ก. โหลดน้ำมันดิบมาใช้กับรถยนต์
- ข. สายหยุดเลือกใช้สิ่งของที่ทำมาจากน้ำมัน
- ค. นรียานหันมาขึ้นรถเมล์เพื่อช่วยประหยัดน้ำมัน
- ง. ตำนนำซากพืชและซากสัตว์ไปทิ้งที่ทะเลเพื่อให้เกิดน้ำมัน

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 33 – 34

ปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนจะติดยาเสพติดมากกว่ากลุ่มคนกลุ่มอื่น และที่น่าเป็นห่วงกำลังแพร่ระบาดสู่เด็กนักเรียนวัย 9 - 10 ปี สาเหตุอาจเป็นเพราะถูกเพื่อนชักจูงให้ลองเสพ อยากรู้ อยากรอง ถูกล่อลวง และสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การขาดความอบอุ่นในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่หย่าร้างกัน ผู้ใหญ่ไม่ได้สนใจดูแลหรือเป็นที่พึ่งของเด็กได้ เด็กเกิดความว่าเหวไม่รู้ว่าปรึกษาใครเลยหันไปหายาเสพติด

### 33. จุดมุ่งหมายของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. เพื่อให้รู้ถึงโทษของยาเสพติด
- ข. เพื่อแจ้งจำนวนกลุ่มผู้ติดยาเสพติด
- ค. เพื่อให้รู้ถึงสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นติดยาเสพติด
- ง. บอกวัตถุประสงค์ในการใช้ยาเสพติดในวัยรุ่น

### 34. นักเรียนคิดว่า ผู้ปกครองควรปฏิบัติต่อเด็กอย่างไรที่เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพื่อไม่ให้เด็กติดยาเสพติด

- ก. ให้ความรักความอบอุ่นและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด
- ข. สอดส่องติดตามทุกฝีก้าวเมื่อเด็กนั่งรวมกลุ่มกันและแจ้งครู
- ค. สอนให้ลูกรู้จักเลือกคบเพื่อนที่ดีมีฐานะ เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาพึ่งพายาเสพติด
- ง. เสนอกฎเกณฑ์ในการเรียนและความประพฤติอย่างเข้มงวดทั้งที่บ้านและโรงเรียน

### อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 35 – 36

สักวันหนึ่งถึงไม่มีชีวิตแม่	ลูกที่แท้ก็คงทอสีบต่อได้
แม่ก็ทอลูกก็ทอต่อเส้นใย	ผ้าชีวิตผืนใหม่จะต้องงาม

### 35. จากเรื่อง แม่ต้องการให้ลูกทำสิ่งใด

- ก. ให้ลูกทอผ้าผืนใหม่เพื่อแม่
- ข. ให้ลูกรักการทอผ้าเหมือนแม่
- ค. ให้ลูกดูแลกิจการของครอบครัว
- ง. ให้ลูกถ่ายทอดภูมิปัญญาการทอผ้า



36. คำว่า “ผ้าชีวิต” หมายถึงข้อใด

ก. ผ้าที่ซื้อใหม่

ข. ชีวิตของแม่

ค. ชีวิตของลูก

ง. ชื่อผ้าที่ลูกทอ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 37 – 40

มหาชัยเทศกาลอาหารทะเล

จังหวัดสมุทรสาคร ได้ชื่อว่าเป็น "เมืองประมง" มีศักยภาพทางด้านการผลิตอาหารทะเลที่ครบครัน และได้มาตรฐานรับรองความสะอาดและความปลอดภัยจากกระทรวงสาธารณสุข ที่นำไปสู่การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยจังหวัดสมุทรสาครร่วมกับ ชมรมร้านอาหารจังหวัดสมุทรสาคร เทศบาลนครสมุทรสาคร องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ททท.สำนักงานสมุทรสงคราม และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จึงร่วมกันจัดงาน เทศกาลอาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร จัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคมของทุกปี ณ บริเวณริมเขื่อนหน้าศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สำหรับรูปแบบการจัดงานฯ นักท่องเที่ยวจะได้พบกับการออกร้านอาหารทะเลปรุงเสร็จจากชมรมร้านอาหารจังหวัดสมุทรสาครและร้านอาหารน้อยกว่า 70 ร้าน ที่เน้นมาตรฐานความปลอดภัย ซึ่งนักชิมหรือนักท่องเที่ยวสามารถที่จะเลือกชิมลิ้มลองอาหารทะเลทั้งจาก กุ้ง หอย ปู ปลา ปลาหมึก จำนวนมากที่ปรุงเสร็จ หลากหลายเมนู จากฝีมือก๊อกระดับ 5 ดาว การจำหน่ายสินค้าจากชุมชน ร้านค้า OTOP ควบคู่กับการแสดงทางวัฒนธรรมและความบันเทิงต่าง ๆ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ททท. สำนักงานสมุทรสงคราม

โทร. 034-752-8478

E-mail : tatsmsk@tat.or.th

37. จากข่าวเรื่อง “มหาชัยเทศกาลอาหารทะเล” ข้อความนี้มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. การจำหน่ายอาหารทะเล

ข. การจัดนิทรรศการอาหารทะเล

ค. การแสดงวิธีการปรุงอาหารทะเล

ง. การจัดงานอาหารทะเลที่มีคุณภาพ สด สะอาด ปลอดภัย

38. แนวคิดที่ได้จากเรื่องนี้ คือข้อใด

ก. เห็นคุณค่าของอาหารทะเล

ข. เห็นความสำคัญของการประมง

ค. เห็นคุณค่าของการแปรรูปอาหาร

ง. เห็นความสำคัญของจังหวัดสมุทรสาคร

39. จากเรื่อง นักเรียนคิดว่าข้อใดมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด

ก. อุตสาหกรรมกับเศรษฐกิจ

ข. อุตสาหกรรมกับการประมง

ค. อาหารทะเลกับการประมง

ง. อาหารทะเลกับการท่องเที่ยว

40. นักเรียนคิดว่าการจัดงานมหาชัยเทศกาลอาหารทะเลดีเด่นด้านใด

ก. เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการประมง

ข. เพื่อประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรสาคร

ค. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาคร

ง. เพื่อส่งเสริมการค้าอาหารทะเลของจังหวัดสมุทรสาคร



แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS



**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3  
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS**

**คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีจำนวน 12 ข้อ
2. คำถามทุกข้อไม่มีถูก ไม่มีผิด ขอให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นหรือสภาพที่เป็นจริง เพราะความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก
3. การตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน



**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**  
**ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS**

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
<b>ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</b>						
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ต่อเนื่อง ไม่ซับซ้อน					
2.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด และแสดงความคิดเห็น ในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่อยากรู้					
4.	เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่าน และยังช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน					
<b>ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้</b>						
1.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นระหว่าง เพื่อน					
2.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสุข ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
3.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอน					
4.	เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม					
<b>ด้านประโยชน์ที่ได้รับ</b>						
1.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาก ยิ่งขึ้น					
2.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม					
3.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ทำให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องที่ เรียนได้ดีขึ้น					
4.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....  
.....



ตารางที่ 9 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสรุปความ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 มีความชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ 2.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.2 การจัดลำดับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00
4. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4.3 สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 5.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 5.4 มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. เครื่องมือวัดผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 6.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 6.4 สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00

หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง  
0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง  
-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่าน  
สรุปความจากข่าว

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 มีความชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ 2.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.2 การจัดลำดับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00
4. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4.3 สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 5.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 5.4 มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. เครื่องมือวัดผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 6.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 6.4 สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00

หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง

-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง



ตารางที่ 11 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่าน  
สรุปความจากบทความ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 มีความชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ 2.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.2 การจัดลำดับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00
4. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4.3 สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 5.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 5.4 มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. เครื่องมือวัดผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 6.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 6.4 สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00

หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง  
0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง  
-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่าน  
สรุปความจากสารคดี

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 มีความชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ 2.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.2 การจัดลำดับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00
4. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4.3 สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 5.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 5.4 มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. เครื่องมือวัดผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 6.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 6.4 สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00

หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง

-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่าน  
สรุปความจากบทร้อยกรอง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนตามรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 มีความชัดเจนสามารถวัดและประเมินผลได้ 2.2 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.2 การจัดลำดับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00
4. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4.3 สะท้อนขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 5.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 5.4 มีความเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. เครื่องมือวัดผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 6.3 สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 6.4 สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00

หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้อง  
0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง  
-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 14 แสดงผลรวมค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
แผนที่ 1 เรื่องการอ่านสรุปความ	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนที่ 2 เรื่องการอ่านสรุปความจากข่าว	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนที่ 3 เรื่องการอ่านสรุปความจากบทความ	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนที่ 4 เรื่องการอ่านสรุปความจากสารคดี	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนที่ 5 เรื่องการอ่านสรุปความบทร้อยกรอง	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์



ตารางที่ 15 ประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ

เรื่อง	ข้อ	พฤติกรรมที่วัด	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			1	2	3		
การอ่าน สรุปความ จากข่าว	20	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	21	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	22	สังเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
การอ่าน สรุปความ จากบทความ	25	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	3	1.00
	7	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	8	ประเมินค่า	+1	+1	+1	3	1.00
	9	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	15	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	16	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	17	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	18	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	19	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	24	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	26	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	27	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	28	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	29	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
การอ่าน สรุปความ จากสารคดี	33	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	34	ประเมินค่า	+1	+1	+1	3	1.00
	30	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	3	1.00
	31	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	32	นำไปใช้	+1	+1	+1	3	1.00
	37	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	38	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
39	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00	
40	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00	

ตารางที่ 15 ประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ (ต่อ)

เรื่อง	ข้อ	พฤติกรรมที่วัด	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			1	2	3		
การอ่าน สรุปความ จากบทร้อยกรอง	1	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	2	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	3	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	4	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	5	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	6	นำไปใช้	+1	+1	+1	3	1.00
	10	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	11	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	12	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00
	13	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	14	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	23	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	35	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00
	36	วิเคราะห์	+1	+1	+1	3	1.00



ตารางที่ 16 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ  
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		1	2	3		
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ต่อเนื่องไม่ซับซ้อน	+1	+1	+1	3	1.00
2.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด และแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.	เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม และค้นหาสิ่งที่ยาก	+1	+1	+1	3	1.00
4.	เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่าน และยังช่วยพัฒนาทักษะการคิด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน	+1	+1	+1	3	1.00
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้						
1.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00
2.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสุข ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00
3.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1.00
4.	เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
1.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
2.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
3.	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ทำให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
4.	เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3	1.00











ที่ ศธ 6806(นฐ) / ๕๖๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร  
พระราชวังสนามจันทร์  
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

25 ตุลาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกฤษณา วงศ์กวีนิติ

ด้วย นางสาวมาลินี สุทธิเวช รหัสประจำตัว 57255313 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต  
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์  
การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้  
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

( ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม )

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ศธ 6806 (สค) 7655  
 ๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร  
 พระราชวังสนามจันทร์  
 อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

25 ตุลาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวกมลฉัตร ปทุมศรี

ด้วย นางสาวมาลินี สุทธิเวช รหัสประจำตัว 57255313 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

( ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม )

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย  
 นครปฐม โทร.034-218790



ที่ ศธ 6806 (๙๕) / ๙๖๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร  
พระราชวังสนามจันทร์  
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

25 ตุลาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุพัตรา โพธิ์สวัสดิ์

ด้วย นางสาวมาลินี สุทธิเวช รหัสประจำตัว 57255313 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

( ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม )

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218790



ภาคผนวก จ  
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

- แสดงผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
- แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ตารางที่ 17 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์  
การอ่านสรุปความ ฉบับนำไปใช้ทดลอง จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.83	0.69	21	0.66	0.47
2	0.34	0.47	22	0.57	0.29
3	0.72	0.35	23	0.78	0.75
4	0.53	0.89	24	0.83	0.69
5	0.53	0.89	25	0.72	0.35
6	0.72	0.35	26	0.53	0.89
7	0.66	0.47	27	0.53	0.89
8	0.72	0.81	28	0.28	0.35
9	0.78	0.75	29	0.94	0.46
10	0.72	0.35	30	0.53	0.89
11	0.79	0.21	31	0.94	0.46
12	0.72	0.81	32	0.94	0.46
13	0.21	0.21	33	0.83	0.69
14	0.17	0.69	34	0.72	0.81
15	0.72	0.81	35	0.89	0.61
16	0.83	0.69	36	0.64	0.86
17	0.41	0.58	37	0.66	0.47
18	0.72	0.35	38	0.22	0.75
19	0.79	0.21	39	0.83	0.69
20	0.41	0.58	40	0.78	0.75

ตารางที่ 18 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	Pretest (40)	Posttest (40)	ค่าความต่าง
1	21	35	14
2	20	27	7
3	18	34	16
4	23	36	13
5	21	36	15
6	21	34	13
7	20	33	13
8	23	35	12
9	21	34	13
10	21	35	14
11	12	27	15
12	15	26	11
13	19	32	13
14	17	34	17
15	20	36	16
16	20	33	13
17	18	34	16
18	12	25	13
19	21	31	10
20	19	28	9
21	22	37	15
22	19	31	12
23	22	36	14
24	17	33	16
25	18	32	14
26	19	32	13
27	20	36	16
$\bar{X}$	19.22	32.67	
S.D.	2.79	3.37	



ตารางที่ 19 แสดงผลการศึกษาคำคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อ นักเรียน คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	5	5	4	5	5	4	4	5	4	5	4	5
2	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
3	4	5	5	5	5	5	5	5	3	5	4	3
4	4	5	4	5	5	5	5	5	3	5	5	3
5	5	5	4	5	5	3	4	4	5	5	5	5
6	5	5	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5
7	3	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4
8	3	5	5	5	5	3	5	4	5	5	5	5
9	5	5	5	5	5	4	3	5	4	4	4	5
10	5	5	5	5	5	4	4	5	5	3	4	5
11	3	5	4	5	5	5	3	4	5	5	5	5
12	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	4	5
13	5	5	4	5	4	5	4	5	5	5	5	4
14	4	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5
15	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	3
16	5	4	4	4	5	5	5	5	4	5	5	5
17	3	5	5	5	5	4	3	4	5	5	5	5
18	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
19	5	3	5	5	5	5	3	4	5	5	5	5
20	5	5	4	5	5	3	5	5	4	3	4	3
21	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5
22	5	3	3	4	5	5	5	4	5	5	5	4
23	5	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
24	4	5	3	4	4	5	4	5	5	5	5	5
25	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
26	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5
27	4	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	4

ตารางที่ 19 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อ นักเรียน คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
รวม	121	125	121	126	130	124	120	128	125	127	126	121
$\bar{x}$	4.48	4.63	4.48	4.67	4.81	4.59	4.44	4.74	4.63	4.70	4.67	4.48
S.D.	0.75	0.68	0.64	0.48	0.39	0.69	0.75	0.44	0.62	0.61	0.48	0.75
ระดับความ คิดเห็น	มาก	มากที่สุด	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด



## ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มาลินี สุทธิเวช
วัน เดือน ปี เกิด	31 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน ครูโรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคุณ” อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 79/15 หมู่ที่ 6 ตำบลนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม